

Havonta megjelenő tájékoztató és gondolatébresztő folyóirat a Krisztus visszajövetelét váróknak

2012. március

Adventszemle

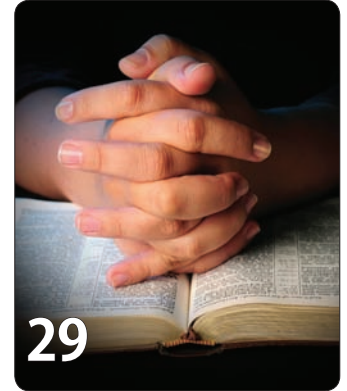
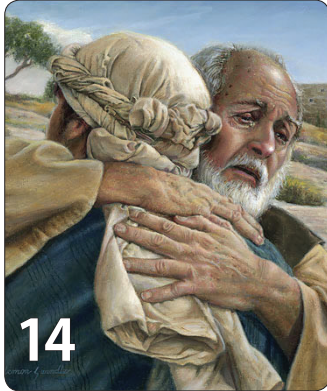
**MIÉRT
MEGY EL
A TÉKOZLÓ
FIÚ?**

Adventszemle

„Íme, Én hamar eljövök...”

Küldetésünk, hogy Urunkat, Jézus Krisztust dicsőítsük határtalan szeretete bizonyítékainak ismertetésével. Célunk az, hogy cikkeink és híreink által olvasóink jobban megismerjék a Megváltót, és reménykedve várják közeli eljövetelét.

3 Vezércikk

Virgiliu Peicu

A változás ideje

4 Hírszemle

- Romániai egyház
- Világegyház
- Hirdetések
- 2012 április, eseménynaptár
- Nyugvóra tért

8 Lelki élet

Robert Mandache

Mondjátok el a fiataloknak!

11 Ismerjük meg adventista családunkat

- A Kolozsvári Központi Gyülekezet
- Kazahsztán

12 Lelki élet

George Şchiopu

A hóvirágok ideje

14 Alapcikk

Daniel Chirileanu

Miért megy el a tékozló fiú?

16 Misszió

Cornel Stoian

Az Amazonasz felé vezető út (I)

18 Bibliai történelem

Traian Aldea

Názáret – Jézus faluja

20 Bibliai dosszié

Florin Lăiu

Testvér, mi bajod Jákóbbal? (I)

22 Gyakorlati kereszténység

Teofil Petre

Az úrvacsorai istentisztelet

23 Tudomány és vallás

Mugurel Asaftei

Márciuska helyett

24 Adventist World

Cecilia Cornejo

Hol vannak a gyerekek, akiket néked adtam?

26 Adventist World

Angel Manuel Rodríguez

Több mint Vigasztalónk

27 Advent történelem

Adrian Neagu

Michael Belina
Czechowski – életet egy álomért (I)

28 Különleges

Christian Sălcianu

Merre tartunk?

29 Prófétaság Lelke

Romică Sirbu

A valódi imádat

30 Gyermekoldal

Alina Chirileanu

Az engedetlenség ábécéje

31 Szívtől szívnek

Georgel Pirlitu

Tolvaj a házunkban

2012. március. A Romániai Hetednap Adventista Egyház hitnevelő és tájékoztató havilapja. Megjelenik havonta az Unióbizottság irányításával.

Igazgató Iacob Pop, Főszerkesztő Virgiliu Peicu, Tanácsadók Teodor Huțanu, Ioan Cămpian-Tătar, Eduard Călugăru, Georgel Pirlitu, Paul Pauliuc, Lucian Cristescu, Mihai Maur, Romeo Asanache, Daniel Delcea, Különleges munkatársak Romică Sirbu, Nelu Burcea, Ciprian Iorgulescu, Daniel Chirileanu, Marius Munteanu, Constantin Dinu, Fordította Ósz Ágota, Szerkesztő Mezei Áron, Tördelés Szöcs Erzsébet, Levelezési cím Curierul Adventist (Adventszemle), str. Cuza Vodă, nr. 12, Cluj-Napoca, jud. Cluj, cod 400107, Tel. 0740-100015 E-mail mezeiaron@yahoo.com, Website www.curieruladventist.ro, Nyomtatás Fast Print Nyomda, str. Țepeș Vodă, nr. 111, sect. 2, București, Tel. 021/323 00 20, Fax 021/323 00 40

ISSN 1842 - 3361

A változás ideje

Atavasz az életet jelképezi. Ezt az évszakot Lucretius és Meceadonski életműve színek és hangok csodálatos bemutatásával jeleníti meg. A tavasz közeledtét március elejétől már érezni lehet. Az új kezdet ideje ez és az elmúlt évszázadok alatt ehhez az időszakhoz hagyományok és szokások egész sora társult. Ezek közül néhány eltűnt, de olyan is van, amely modernizálódott és igazodott a korhoz, így napjainkig fennmaradt. A Kárpátok vidékén a trákok idejétől a XVIII. század elejéig, március 1. az új év és az újabb mezőgazdasági ciklus kezdetét jelezte. A bibliai naptárban márciusnak a Niszán hónap felel meg. A zsidó kultikus év első hónapja a tavasz, a Húsvét és az Egyiptomból való szabadulás megünneplésének – a megújulásnak, az újjászületésnek és a természet újjáéledésének – az ideje volt.

Ha megemlékezünk egy évszak kezdetéről, elfogadjuk és elismerjük, hogy az idő mérése az isteni ihletésű bibliai naptárból ered. A bibliai időciklus első szakasza a tavasz, a nagy szabadulás és megváltás ideje. Jeremiás próféta szerint a tavasz és az újév hónapja, Niszán, nemcsak a bűn Egyiptomából való szabadulás ideje, hanem a Babilonból való szabadulása is; nemcsak a megtérés ideje, hanem az újból való megtérése is. „Azért ímé, eljönnek a napok, ezt mondja az Úr, amikor nem mondják többé: Él az Úr, aki felhozta Izráel fiait Egyiptom földéről; hanem ezt: Él az Úr, aki felhozta Izráel fiait északnak földéről és mindama földekről, amelyekbe elszórta őket” (Jer 16:14-15). „Távozzatok, távozzatok, jertek ki onnan (Babilonból)” (Ésa 52:11).

Ezt a profetikus jellegű hívást Isten intézte Izráelhez, Ésaías próféta által. A zsidók egy része meghallotta a hívást és kijött Babilonból. Hasonló profetikus hívást találunk Jel 18:4-ben, ahol ez áll: „És hallék más szót a mennyből, amely ezt mondja vala: Fussatok ki belőle én népem, hogy ne legyetek részesek az ő bűneiben, és ne kapjatok az ő csapásaiból”. Itt a tavasz és a hívás ezúttal hozzánk szól, hogy a tavaszban ne csak

a gólgotai megváltás évszakát lássuk, hanem a Babilonból való szabadulás ünnepét is, és ünnepejünk ébredés és reform által. Ez a tavaszi munkálatok ideje, a lelki talaj fellazítására alkalmas idő: meg kell szabadulnunk a bűn erejétől, az énünktől, ömberünktől. A Jelenések könyve

A tavasz arra hív, hogy hagyjuk el a lelkiség jégmezőit és a lelki bizonytalanság babiloni keveredését.

ezt a felhívást intézi az utolsó nemzedék hívóihez: „Fussatok ki belőle én népem.” Távozzatok Babilonból, északnak földéről!

A tavasz arra hív, hogy hagyjuk el a lelkiség jégmezőit és a lelki bizonytalanság babiloni keveredését. Az éneklés ideje ez, de Sion énekei nem hangozhatnak Babilonban. A tavasz az újjászületés egyszerű példája az ember számára. Istentől nekünk ajándékozott „pedagógus”, amelytől közvetlenül tanulhatunk, ha meghalljuk a természet finom hangját, ha megfejtjük azt és a magunk emberi módján közeledünk az újra kibontakozó természet kijelentéseibe.

Comeniusnak, a modern korszak hajnala nagy keresztény pedagógusának szavai szerint a természettől kell példát vennünk, amikor valakit tanítani akarunk. A nevelés a kertészkedés művészetéhez hasonlítható, a természetten túl pedig abszolút példánk Jézus, az Üdvözítő. A tavasz egy ciklikusan ismétlődő esély, mely arra hív, hogy kezdjük előlről az életet és tekintsünk más képp a létünkre. Feledjük el, ami rossz, és Krisztusban keressük a jövőt. A körülöttünk újjáéledő természettel egyszerre nekünk is alkalmunk van „kitavasodni”. A tavasz példaként áll előttünk: „Mert ímé, a tél elmúlt, az eső elmúlt, elment. Virágok láttatnak a földön, az éneklésnek ideje eljött, és a gerlicének szava hallatik a mi földünkön” (Énekek 2:11-12). ■

Virgiliu Peicu a
CURIERUL ADVENTIST
főszerkesztője.

■ ROMÁNIAI EGYHÁZ

Az ADRA tevékenysége a hó által érintett zónákban .....

A nagy havazás nyomán a romániai ADRA többször is beavatkozott azokban a zónákban, ahol a nagy mennyiségű hó károkat okozott. Az akciót a Hetednapos Adventista Egyház lelkészei és tagjai végezték. Az önkéntesek azokon a területeken, amelyeket meg tudtak közelíteni, élelmet és vizet osztottak a károsultaknak a túléléshez.

Annak ellenére, hogy Vrancea megyében sok olyan adventistának, aki megküzdött a nagy hóval, mindene megvolt a túléléshez, akadtak olyan adventista hívők is, akiket érintett ez a helyzet, főleg idősek és sokgyermekes családok.

Vrancea mellett, az ADRA önkéntesek (lelkészek és laikusok) más két

megyébe is eljutottak, amelyeket a nagy hó súlyosan érintett. Így Buzău és Brăila megyébe is elmentek, és élelmet vittek a nehéz helyzetben levőknek.

Ezt a hírt az *Info Adventist* 573/2010. február 17. számából vettük át.

Câmpina – felnőttek és gyermekek is osztogatják az év könyvét .....

Már Romániában is látszanak *A nagy küzdelem – az év könyve* projekt első jelei. A câmpinai Petru Rareș gyülekezet különleges formában vette át ezt a projektet. A felnőttek mellett gyerekeket is bevontak az akcióba, amely a *A nagy küzdelem* című könyv és élelemcsomagok szétosztásából állt a helybeli kórházak betegeinek és egészségügyi dolgozóinak.

A szombat reggeli istentisztelet után, a projekt résztvevői elmentek szétosztani ezeket a könyveket és cso-

magokat. Öröm volt mindkét fél részéről. Azok, akik adtak, azért örültek

mivel táplálékot osztottak szét a lélek és a test számára, de örültek azok is, akik kaptak.

Azonban a könyvosztásban a legtürelmetlenebbek a gyerekek voltak. Az ő munkájuk szeretetteljes és őszinte volt.

A valdensesk módszere, miszerint gyerekeket küldenek olyan helyekre, ahová a felnőttek nem juthatnak el, ma is hatékony. Lehet, hogy a câmpinai tapasztalat más gyülekezeteket is lelkesít, hogy kicsinytől nagyig egyesüljenek az evangélium üzenetének hirdetésében.

■ VILÁGEGYHÁZ

A legjobb misszió alapját a személyes kapcsolatok képezik .....

Észak-Amerikában az Adventista Egyház által készített 2004-es tanulmány azt mutatja, hogy az emberek többsége egy barát vagy rokon révén csatlakozott az egyházhoz.

A következő táblázatban nyomon követhetjük, hogyan fogadták el az adventista hitet az emberek:

Adventista családban nőttek fel	59%
Egy barát vagy rokon által	58%
Könyvek, folyóiratok, irodalom	49%
Nyilvános evangelizálás	36%
Otthoni bibliatanulmányozás	34%
Lelkészi látogatások	20%
Televíziós vagy rádiós programok	20%
Levelezős bibliatanfolyamok	19%
Internetes anyagok	7%
Más	22%

Ebből a tanulmányból világosan kitűnik, hogy a leghatékonyabb evangelizációs módszerek alapját a kapcsolatok képezik. Mindenhol a világon, Ázsiában, Afrikában, Amerikában, Európában vagy Ausztráliában, az emberek többsége a kapcsolatok és barátok révén jön Istenhez.

Az evangélium prédikálásának leghatékonyabb módszere a személyes befolyás. Isten oda helyez téged, ahol az Ő követeként kell élned. Ha a Szentlélek rendelkezésére állsz, a legjobb evangélistává válhatsz rokonaid, barátaid és szomszédaid számára.

Ezt a hírt az *Info Adventist* 573/2012. február 17-i számából vettük át.

A nigériai vallási konfliktusok erősödése a Hetednap Adventista Egyházat is érinti .....

A nigériai Hetednap Adventista Egyház az istentiszteleteken való résztvevők számának csökkenését és egyes gyülekezetek bezárását tapasztalja az ország vallásos konfliktusának súlyosbodása során.

A szélsőséges Boko Haram csoportosulás a keresztény egyházra mért támadásainak kiéleződésével, ami a tavalyi év végén kezdődött, muzulmán és keresztény csoportok közötti erőszakhoz vezetett Észak-Kelet Nigériában.

Az országban az Adventista Egyház az utóbbi napokat imának és börtnek szentelte a jelenlegi helyzet miatt. A gyülekezet vezetői bátorítják a tagokat a kiscsoportos munkára, és hogy kerüljék a nyilvános nagy vallásos összejöveteleket. A szabadtéri evangelizációkat felfüggesztették a tiltás és a biztonsági problémák miatt, mondták az egyház vezetői.

Az Észak-Kelet Nigériai Egyházterület elnöke, Stephen Haruna jelentése alapján az Adventista Egyház nem szenvedett anyagi károkat vagy emberi veszteségeket. Mindezek ellenére, az

egyes tagok tulajdonait elrabolták vagy elégették.

Miközben a nigériai adventisták arra összpontosítják erőiket, hogy ki-sebb skálán hirdessék az advent reménységet, a nigériai egyház vezetői a

világegyház családjának támogatását és imáit kéri.

Ezt a hírt az *Info Adventist* 570/2012. február 27-i számából vettük át.

Márciustól a Reménység Hangja Rádió új műsorösszeállítással jelentkezik!
Több zene, interaktív műsorok, dinamikus programok és valóságon alapuló megközelítés.

Hallgass a Reménység Hangja Rádiót!

Több mint frekvencia, egy barát!

RVS
RADIO VOCEA
SPERANȚEI

■ KÖZLEMÉNY

Ettől a hónaptól várjuk a bejelentkezéseket a Hetednap Adventista Egyház Uniója Nyugdíjosztályához tartozó üdülőközpontokba. Az érdeklődők számára közöljük az alábbiakat:

SZOVÁTAI Üdülőközpont 2012-ES TURNUSOK

- I. turnus: június 18 – június 28.
- II. turnus: július 2 – július 12.
- III. turnus: július 16 – július 26.
- IV. turnus: július 30 – augusztus 9.
- V. turnus: augusztus 13 – augusztus 23.
- VI. turnus: augusztus 27 – szeptember 6.
- VII. turnus: szeptember 10 – szeptember 20.

DÉL-EFORIE Üdülőközpont 2012-ES TURNUSOK

- I. turnus: június 17 – június 22.
- II. turnus: június 24 – június 29.
- III. turnus: július 1 – július 6.
- IV. turnus: július 8 – július 13.
- V. turnus: július 15 – július 20.
- VI. turnus: július 22 – július 27.
- VII. turnus: július 29 – augusztus 3.
- VIII. turnus: augusztus 5 – augusztus 10.
- IX. turnus: augusztus 12 – augusztus 17.
- X. turnus: augusztus 19 – augusztus 24.
- XI. turnus: augusztus 26 – augusztus 31.
- XII. turnus: szeptember 2 – szeptember 7.
- XIII. turnus: szeptember 9 – szeptember 14.

TÁJÉKOZTATÁSÉRT ÉS HELYFOGLALÁSÉRT forduljon a Hetednap Adventista Egyház Nyugdíjosztályához, **hétfőtől péntekig, 9 és 15 óra között**; telefon: 021/269 03 38, mobil: 0744 388 030, 0740 104 001; e-mail: casapensii@adventist.ro.

AZ ÜDÜLÉS ELLENÉRTÉKÉT az Unió Nyugdíjosztályán lehet befizetni, illetve közvetlen átutalással, a következő bankszámlaszámra: RO70BRDE445SV23727864450 – BRD, Jolie Ville Kirendeltség

■ ESEMÉNYNAPTÁR, 2012. ÁPRILIS

Dátum	Esemény	Helyszín	Felelős / meghívott
március 30 – április 7.	Evangelizálás	Galați, „Betania”	Teodor Huțanu, a Román Unió elnöke
március 31.	Reménység Hangja Rádió Koncert	Szatmárnémeti	Ștefan Tomoiaga, titkár Észak-Erdélyi Egyházterület
április 6–7.	Fiatal családok szombatja (Krassó- Szörény, Hunyad és Temes megyék)	Temesvár II, „Betánia”	Teofil Brânzan, Családi Osztály igazgatója, Bánáti Egyházterület; Narcis Ardelean, Ifjúsági Osztály, igazgató, Bánát
április 6–8.	Szombatiskolai tanítók találkozója	Moeciu, Ifjúsági Központ	Paolo Benini, igazgató, Szombatiskolai Osztály, Euro-Afrikai Divízió; Dorin Albu, director, igazgató, Szombatiskolai Osztály, Munténiai Egyházterület
április 20–22.	Házasság-felkészítő tábor	Ifjúsági Központ, Moeciu	Marius Andrei, igazgató, Családi Osztály, Munténiai Egyházterület
április 20–28.	Előadássorozat Marosvásárhelyért	Marosvásárhely, „Maros Művész- együttes” terem	Szász Ernő, titkár, Dél-Erdélyi Egyházterület
április 27–29.	Advent költészet fesztivál	Nyárádszereda	Józsa Zoltán, Kiadói Osztály igazgatója, Dél-Erdélyi Egyházterület
április 27–29.	Folyamatos továbbképzés	Méhkert	Larry Richards, tanár, Andrews University
április 23–25.	Továbbképzés magyar lelkészek számára	Marosvásárhely	Szász Ernő, igazgató, Etnikai Csoportok Osztály, Dél-Erdélyi Egyházterület
április 27–29.	Alkotói és előadói műhely	Craiova	AMiCUS, Craiova
április 28.	Gyermekprédikátorok fesztiválja	Bukarest	Robert Mandache, igazgató, Ifjúsági Osztály, Munténiai Egyházterület
április 28.	A Bánáti Egyházterület zenei együtteseinek találkozója	Arad III „Salem”	Narcis Ardelean, igazgató, Ifjúsági Osztály, Bánáti Egyházterület; Cristian Toma, zenei felelős
április 28.	Missziós találkozó, Bánáti Egyházterület	Sávárșin	Ioan Stinghe, igazgató, Szombatiskola és Személyes Szolgálatok Osztálya, Bánáti Egyházterület
április 28.	Húros hangszerek és zenekarok fesztiválja	Kémer (Szilágy megye)	Emanuel Ban, igazgató, Ifjúsági Osztály, Észak- Erdélyi Egyházterület
április 29.	Bible Bowl bibliai fesztivál	Craiova	Olténiai Egyházterület, Ifjúsági Osztálya

* Egyes információk idővel megváltozhatnak

■ NYUGVÓRA TÉRT

Olga Drăghici .....

Elhunyt az Ūrban Olga Drăghici testvérnő, aki csupán 59 éves volt, a bukaresti Brâncoveanu gyülekezet tagja.

Bukarestben született, Gheorghe Drăghici-el fonta össze életsorsát, kö-

zösen egy egységes családot hozva létre, amelyben Radu, az egyedüli gyermek, sok szeretetet és gondoskodást kapott.

Amikor Olga testvérnő megismerte Krisztus megváltó szeretetét, teljes

szívvel fogadta azt, és minél tisztábban szerette volna tükrözni jellemében. Erős hite és tapasztalatokkal teli imá-élete volt. Férjével együtt több adventista gyülekezetben szolgált, sokakon

segítve, és a gyerekek különösen szerették. Akárhányszor egészségi problémái voltak, először másokat bátorított

és mindig, az utolsó pillanatig, bízott a mennyei Atya ígéreteiben. Hiszünk az Úr szavában, amely ezt mondja: „Bol-

dogok a halottak, akik az Úrban halnak meg mostantól fogva. ... mert ... az ő cselekedeteik követik őket” (Jel 14:13).

Ioan Ban

Ioan Ban 1931. július 25-én született Csermőn (Arad megye), Pavel és Magdalena Ban családjában. Itt részesül először adventista nevelésben, amelyet majd az idők során fej-

leszteni fog. 1945 őszén beiratkozik a Méhkeri Misszióiskolába. 1946 nyarán a 14 éves fiatalember szövetséget köt Istennel, épp Méhkerben.

A kor politikai feltételei miatt abba kell hagynia tanulmányait, amelyeket majd Bukarestben folytat és 1958 nyarán fejez be. Több mint 14 évet különböző szállítási vállalatoknál dolgozik a Bánságban, szívében azonban állandóan ég az Isten iránti szolgálat vágya.

1967. augusztus 13-án házasságot köt a mácsai (Arad megye) Rodica Tollannal. Ezt a házasságot Isten három gyermekkel áldja meg: Florin, Daniel-Lucian és Pavel-Teodor.

Az Isten szőlőjében való szolgálat iránti óhaja 1972-ben teljesedik be,

amikor lelkészként alkalmazzák. A következő 22 évben a Bánáti Egyházterületnél dolgozik a Lugos, Borosjenő, Bélárkos, Mikelaka körzetekben. 1994 őszén nyugdíjba megy, de az egyház rendelkezésére áll, ameddig egészsége engedi.

80 és fél éves korában, a szenvedéstől legyengülten, 2012. január 19-én este, lehunyja szemét az advent reménységben, miszerint a feltámadás reggelén találkozik kedveseivel.

Marin Uba – feltartott kézzel

Amikor apám behunyta szemét, csütörtök este, 2012. február 9-én, rájöttem, hogy benne rejtőzött el egész életem másolata. Halála előtt megkérdeztek tőle, hogy szeretné-e látni a fiait, és mivel már nem tudott beszélni, megkérték, hogy tartsa fel jobb kezét. Összeszedte erejét és lassan, de biztosan felemelte jobb kezét. Már nem látam viszont őt élve. Jobban sietett, mint mi. Derűs arccal fogadott, amelyet egy számára rövid, nekünk hosszúnak tűnő álom csendesített le. A legjobb tudása szerint szeretett. Mintha hallanám, amint a telefonban ezt mondja: „mikor jösztek hozzám?” Az apuval való találkozás ünnep, mindig izgalmas volt. Nagy szíve volt és értelmes gondolatai. Lelkesen végezte a tennivalóját, hogy minél jobban sikerüljön, és minden szép legyen. Ezért szerette a költészetet, és halála napjáig írt verseket. Nem volt fiókos íróasztala, számítógépe vagy autója. Sokszor széken ülve írta prédikációit, amelyek értelmesek és lelkiek voltak. Halála előtt szétosztotta a pár száz prédikációját azoknak, akikről úgy gondolta, hogy használni fogják az

örök és biztos helyről szóló üzenet továbbvitelében. Barátságos volt és mindenkiel szóba állt. Először mosolygott, és rögtön belekezdett egy kis történetbe a mellette ülővel. Majd átnyújtott egy folyóiratot.

Aktív lelkész volt. Többet gyalogolt, mint amennyit én autóval utaztam. Könnyen barátkozott, és a gyülekezetek várták, hogy jöjjön és szavaljon, az ő különös módján, és szólja az Igét. Szeretett kimenni a házból és emberekkel találkozni. Lényegében számára ez egy küldetés volt. Kistermetű volt, de mindig nagyon lelkes, a beszéde félreismerhetetlen, akár a Duna folyása, amely arra készítetett, hogy várd a következő beszélgetést. Egy dologban biztos vagyok: törődött az emberekkel. Botosányban, a 60-70-es években, több mint 600-700 betegnek segített a kórházi beutalásban, kezelésben vagy vizsgálatban, orvos barátain keresztül. Ő volt a közvetítő ügynök a betegek és a kórház között. 1974 után eljött az ország északi részéből Munténiába és több körzetben szolgált (Alexandria, Ţigăneşti, Peretu, Dulceanca és Plosca).

64 évig volt házas, és szenvedése napjaiban ezt mondta anyámnak: „Isten áldjon meg az irántam való gondoskodásodért. Olyan sokat tettél értem!”

Apa a mennyeiekbe fektetett be. A feltámadáskor felemelt kézzel jön majd elő, hogy megkeresse fiait.

George Uba

Mondjátok el a fiataloknak!

Miért maradjanak a fiatalok az Adventista Egyházban?

Mit kínál az egyház a fiataloknak és mi motiválhatja a fiatalokat, hogy az egyházban maradjanak? – amikor felkértek, hogy e kérdésekre választ adó cikket írjak, kihívásnak éreztem. Elsőként a következő kérdés jutott eszembe: hány fiatal fogja olvasni ezeket a sorokat? Mivel erre még ma sem tudom a választ, a közvetített információk mellett, megkérlek: „mondjátok el a fiataloknak!”

Az „apró léptektől” az egyetemi évekig

Mondjátok el a fiataloknak, hogy az életkoruknak megfelelő táplálékot szerettük volna biztosítani számukra, hogy szépen növekedjenek. Ezért osztottuk fel korosztályokra való tekintettel a bibliatanulmányozást a szombatiskolában. A megszokás miatt néha eltekintünk az ebből származó áldásoktól: a homokasztal és a flanelográf segítségével a gyerekek a Szentírás csodálatos leckéit már az „apró léptektől” kezdve megismerhetik, majd ének és zene által ezeket a szent igazságokat elmélyíthetik. A serdülőknek alkalmuk van megtárgyalni barátaikkal a tanulatokat, odaszentelt életű tanítók irányítása alatt. Azt sem kell elfelednünk, hogy egyházunk tevékeny felnőtt és idős szolgálattevőinek nagy része

a szombatiskola gyümölcsei, mert ez a gyermekkorban, serdülőkorban és fiatalkorban végzett tevékenység nyomot hagyott az életükben.

Szóljatok a fiataloknak azokról a szombat határait átlépő programokról, amelyek végigvezethetik őket a felnőtté válás útján, az iskola első éveitől az egyetemi évekig. A „kisöskerek” azok a 7-11 év közötti gyermekek, akik szüleikkel együtt megtanulják mindazt, ami hasznukra válik, hogy az emberek között világosságként éljenek. Az „öskerek” azok, akik elhatározzák, hogy megismerik Istent a Szentírásból, a szent történelemből, de főleg a természetből; az egész teremtést megismerve pedig úgy döntenek, hogy ajándékaikat a jó és szép felé fejlődésre használják. A „kisifjúság” (kompanion) azokból áll, akiknek az egyház bárkájában utazva lehetőségük van áthajózni a serdülőkor viharos időszakán. Utazásuk közben pedig különféle tevékenységeket végezhetnek. Ezen tevékenységek végzése közben önismeretre és önértékelésre tesznek szert, megtanulják megérteni felebarátaikat, a szolgálat által pedig a fejlődésre alkalmas lehetőségeket azonosíthatják. Ezek a fiatalok Isten megismerésének különleges módját választják, amely odaszentelődéshez vezet.

Beszéljete a fiataloknak az „AMiCUS” együletről, amely egybegyűjti az azonos hitű és értékrendű egyetemi hallgatókat, akik elhagyták a szülői házat és hasonló kihívásokkal kell szembenéznük. Kollegáikért és kollegáikkal együtt végzett szociális, egészségügyi és missziós jellegű projektjeik alapjait a közös tevékenységek képezik: ima- és tanulmányozási alkalmak, előadások, közösségépítő és felüdülési alkalmak, alkotó műhelyek és különféle találkozók. Az „AMiCUS” előszoba, amelyen keresztül a mai, Istennek szentelt életű „Dánielek” a „szülőföldi tájakról” átlépnek az Isten által előkészített felelősségteljes pozíciókba.

Számoljatok be a fiataloknak mindarról, ami az egyház nevelési rendszeréhez tartozik: óvodáról, elemi és általános iskolákról, líceumok-

ról, egyeteméről, mesteri és doktori programokról, amelyek az intellektuális, de főleg az erkölcsi nevelés színhelyei. Ezek az intézmények nemcsak mint diákokat várják őket, hanem tanárokként is, hogy átadják a következő nemzedékeknek, amit maguk is örökölték és továbbfejlesztettek.

Mutassátok be a fiataloknak a nekik szánt nyomtatott anyagokat: folyóiratokat, brosrúkat, könyveket, amelyekben nem csak koruk érdeklődésének megfelelő témákat találnak, hanem ötleteket is mindenféle, az életre és az örökkévalóságra felkészítő tevékenységre. A rádió és televízió programjai nem csak hallgatóként vagy nézőként számítanak rájuk, hanem résztvevőként, sőt műsorvezetőként is. És a fizikai, konkrét világunkon túl, ott van a virtuális világ, a nehezen kimeríthető kutatási és fejlődési lehetőségeivel. Az információk, a zene, a videoanyagok és fórumok által különleges értékekkel gazdagíthatjuk a fiatalok életét.

Együtt gyűjtünk és továbbítunk értékeket

Említsétek meg a fiataloknak a beszélők sokaságát, akik minden adódó alkalommal rendelkezésükre szeretnék bocsátani mindazt, amit az idők során a könyvekből, de főleg élettapasztalatukból összegyűjtöttek. A szemináriumok és a beszélgetések nemcsak az ismeretek átadásáért fontosak, hanem azért is, mert ilyenkor példaképek is születnek. Ilyen példaképek lehetnek a szombatiskola tanítói, a különböző ifjúsági csoportok (kisöskerek, öskerek, serdülők) tanítói, a területi felelősök, a fiatalok egyesületeinek vezetői, presbiterek, ifjúsági lelkészek, az „Amicus” egyesület fiókjainak bizottságtagjai és elnökei, káplánok, tanárok, pedagógusok, az ifjúsági osztály segédei, és még sok más odaszentelt névtelen személy, akik életük céljául tűzték ki az ifjúságért való szolgálatot.

Értesítsétek a fiatalokat, hogy az egyház kiképző és közösségépítő alkalmakat szervez a fenti listát alkotó személyeknek azért, hogy lelkesedésük mindig friss legyen és ötlettáruk a küzdelmekre felkészítve, győzelemre készen álljon.

Hívjátok a fiatalokat, kapcsolódjanak be a felebarátaikért való szolgálatba az egyházban és azon kívül is! Beszéljétek nekik a gyülekezeti programokról, amelyeket kigondolhatnak

és saját fejlődésük érdekében, valamint mások áldására alkalmazhatnak! Mondjátok el, hogy projektek és tevékenységek széles skálája áll rendelkezésükre, amelyek által az Istent nem ismerő emberek szükségleteit szolgálhatják: „TinSerV” humanitárius akciók, „MedSerV” orvosi szolgálat, a dohányzás világnapján történő tevékenységek, környezetvédelmi projektek, vakációs bibliaiskolák, gyermekvárosok, az idős személyekért végzett szolgálatok, idősek otthonában tett látogatások, „fogadj örökbe egy nagypapát” projekt, stb. Említsétek meg itt a könyvevangelizálást (a „valdens diák” programot), a komplex missziós projekteket, amelyek gyerekeknek és fiataloknak szánt tevékenységeket tartalmaznak és bizonyos városokban zajlanak. Vagy beszélhettek az ünnepek alkalmával megszervezett missziós projektekről („A jászol”, vagy „A kereszt útja”), a különböző nevelési intézményekben megtartott szemináriumokról, ifjúsági evangelizációkról, valamint az energia és a kreativitás növelésének sok más módjáról.

Szóljatok a fiataloknak azokról az eseményekről, amelyeket értük terveztünk meg: hogy együtt legyenek, ismerkedjenek, és egymást motiválják. A területi találkozók, az egyházterületek szintjén szervezett fesztiválok, az országos találkozók és kongresszusok, a nemzetközi találkozók – mind az imádat, az ének és ima általi közösségépítés alkalmai, amikor a fiatalok új ismereteket szerezhetnek és kapcsolatokat ápolhatnak. Mindenekfölött azonban ezen alkalmak az azonosságtudatot és az Isten nagy és áldott népéhez való tartozás érzését szilárdítják.

Harmónia, természet és Isten

Beszéljétek a fiataloknak a zenéről! Ne csak arról, hogy mit hallgassanak és mit ne, hanem arról is, hogy hol találhatnak minőségi zenét. A szólísták, az énekegyüttesek, a kórusok, a külön-

féle korosztályok hangversenyei, a hangszeres szólisták vagy együttesek, a mini hárfák, a vidám furulyák, a mandolinok, a fúvósok, a fenséges zenekarok – nem csak az isteni szépség kiáradásának csatornái, hanem az Isten által ajándékozott talentumok befektetése révén számunkra és felebarátaink számára is lelki elégtételt és áldást nyújtó alkalmak.

Számoljatok be a fiataloknak az alkotói és előadói fesztiválokról, ami nem csak a zenélés ajándékának megnyilvánulásairól szól, hanem a fiataloknak alkalmuk van odaszentelt emberek irányítása alatt belépni az irodalom, a képzőművészet és a vizuális művészetek világába. A belső szépség minden egyes kifejezési módja otthonra talál egy ilyen esemény keretében, ahonnan a művészet által önmagukat ajándékozók és a megajándékozottak is áldással távoznak.

Meséljete a fiataloknak a nyári kirándulásokról és táborokról! Beszéljete a természet szépségeiről, és a természet ölen elsajátítható tanulságokról, hogy mit jelent egy különleges környezetben tanulmányozni; beszéljete a versenyekről, a játékokról, a tábortüzekről és a hegyi túrákról, mindenről, ami egy megszokott hetet felejthetlenné tehet. Vannak külön gyerekeknek és szülőknek, serdülőknek, fiataloknak és egyetemistáknak szervezett táborok, zenei és művészeti táborok, létezik gyermekprédikátorok tábora, vannak túratáborok, kézműves táborok, különböző etnikumok részére szervezett táborok, szakmai, bibliatanulmányozási táborok – kapuknak szánt alkalmak ezek, amelyek a megismerés egy újabb tapasztalatába belépni kész személyek előtt nyílnak meg. A résztvevőknek ilyen helyen alkalmuk van megismerni a

Robert Mandache,
a Munténiai Egyházterület Ifjúsági Osztályának igazgatója

természetet, felebarátait, önmagunkat, de főleg Istent. Közülük némelyeknek a tábor az örök élet kapuját képezheti, az Istennel való szövetség keresztség általi megkötésének idejét és helyét is.

Beszéljete a fiataloknak az egyház folytonos fejlesztés alatt álló ifjúsági központjairól, amelyeket külön nekik szántak. A város zajától távol, ezek a központok készek kinyitni kapukat azok részére, akik szeretnének örülni a csendnek, az egészségnek, a lelki és a testi tápláléknak.

Szóljatek a fiataloknak mindarról, amiről nem esett szó, mindarról, ami gyülekezeti, kerületi vagy egyházterületi szinten „történik”! De az elmondottakon és az el nem mondottakon túl, marad a kérdés: mi készíthet egy fiataalt arra, hogy az egyházban maradjon? A fennebb felsoroltakból néhány válasra következtetni lehet, hiszen magától értetődik. De az erre a kérdésre válaszként adható összes válasz közül a legnyilvánvalóbb mellett időznék. Azért nyilvánvaló, mert nem tartozik ahhoz, amiről beszélni kell.

Mi készíthet egy fiataalt arra, hogy az egyházban maradjon? A válasz körülbelül így hangozhat: éld meg a hited, ne csak beszélj róla! „Élet” nélkül üres a szó, és a tettben sincs döntésre bíró erő.

A válasz körülbelül így hangozhat: éld meg a hited, ne csak beszélj róla! „Élet” nélkül üres a szó és a tettben sincs döntésre bíró erő. Másikülönben, a bal felől állók a tetteikről a fentihez hasonló hosszúságú listával állhatnának elő. Amit ők nélkülöztek, lényeges volt: hiányzott az élet tevékenységeikből, projektjeikből és az eseményekből.

És ha ez az *élni* ige túl titokzatosan hangzik, gondolj arra, hogy Ő egyszer találkozott egy fiattal. Mi eredményezte, hogy ennek a fiatalnak a szíve egy pillanat erejéig másképpen dobbanjon? Nem a párbeszédben elhangzó szavak érték el ezt, hanem a tekintetben rejlő titkos valami: „rátekinván, megkedvelé őt” (Mt 10:21).

Ha szeretnéd, hogy a melletted levő fiatal szíve az örökkévalóság dallamainak ritmusára dobbanjon, beszélj vele! Ennél azonban sokkal fontosabb: úgy nézz rá, ahogy Ő nézett, és közben légy olyan, amilyen Ő volt! ■

A Kolozsvári Központi Gyülekezet

A Kolozsvári Központi Gyülekezet 276 tagot számlál. Története 1890. május 10-én kezdődik, amikor L. R. Conradi misszionárius eljön meglátogatni a székely szombatosokat Bözödújfaluba. Itt találkozott az utolsó szombattal, Szallós Józseffel. Miután Conradi és J. F. Huenergardt többször is meglátogatják Erdélyt, 1892-ben Conradi találkozik Rotmeier Johannal, aki a Baptista Egyház tagja, és a Brit Bibliaszövetség alkalmazottja. Felesége és pár rokonuk az elsők között keresztkednek meg Kolozsváron. Felesége imáira kapott válaszként, 1895-ben Johann is megkeresztelkedik. Így az egész Rotmeier család a kolozsvári adventista gyülekezet alapítójává válik. 1898. augusztus 21-én a Generál Konferencia elküldi J. F. Huenergardt testvért evangélistaként Magyarországra és Erdélybe, aki a Rotmeier családdal együtt missziós csapatot alkot.

A Német Unió Kessel Friedrichet, egy másik misszionáriust nevez ki a kolozsvári kerület lelkészének. Friedrichet Isten megáldotta zenei

tehetséggel, így ő szervezi meg az első kórust. Az istentiszteleteket különböző bérelt helyeken tartják, a saját épületet pedig 1925-ben fejezik be. A kolozsvári mellett, a szebeni és a bukaresti „Labirint” gyülekezetek megtervezése is Müller építész nevéhez kötődik.

1912-ben a száz származású Bauer Johann az első helybéli, akit kineveznek lelkésznek. 1925-ben a helyi gyülekezet az ifjúsági tevékenységek látványos fejlődését tapasztalja, 1932-ben pedig 41 személlyel megszervezik a gyülekezet zenekarát. A második világháború idején a kolozsvári gyülekezetet Truppel Viktor és Berner Konrád pásztorkolta. A háború után az istentisztelet fordítással zajlik, majd 1992-ben, a kolozsvári „Speranța” gyülekezet megalapítása után a Kolozsvári Központi Gyülekezetben ismét csak magyar nyelven tartják az istentiszteleteket.

Kolozsváron jelenleg öt gyülekezet van, amelyek a központi, anyagyülekezetből származnak.

Magó Zsolt Áron, lelkész

Kazahsztán

A Kazahsztáni Köztársaság Közép-Ázsia legnagyobb, világviszonylatban pedig a kilencedik legnagyobb területű országa. Hatalmas sztyeppéiről és az utóbbi években fejlődött kőolajiparáról ismert. A volt Szovjetunió ezeken a sztyeppéken tesztelte nukleáris fegyvereit. Lakosságát 16.560.000 főre becsülik, területét 2.724.900 km²-re. Az ország fővárosa Asztana, legmagasabb pontja pedig a 6.995 méter magas Khan-Tengri-hegy. Hivatalos vallása nincs, a lakosság majdnem fele muzulmán, a többi ortodox, zsidó vagy protestáns.

A világnak ezen a részén, hivatalosan, Andrei Lubchenko az első adventista, de a tanúvallások szerint már 1902 óta létezett a szombatünnepelőknek egy kis csoportja. Andrei Lubchenko akkor hallott az adventizmusról, amikor az első világháborúban harcolt. Hazatérve, alig várta, hogy felfedezését a szomszédokkal is megossza. A hír gyorsan terjedt és egy pár család örömmel csatlakozott hozzá, akikkel együtt az apostoli példa alapján mezőgazdasági egyesületet létesítettek. Nehéz évek következtek. Sok bibliamun-

kást letartóztattak vagy megölték hitükért. Ezek között megemlíthetjük Adolf Rebeint, akit 1922-ben gyilkoltak meg, vagy Samson Ratnikovot, aki 1928-ban létrehozta az első gyülekezeti kórust, és pár évre rá börtönben meghalt. Az evangélium hirdetése szempontjából a törvények alig a 60-as évek után váltak kedvezőké, ekkor indult növekedésnek az Adventista Egyház: új tulajdonokat vásárolt és imaházakat épített.

Ma az itteni egyház az Észak- és a Dél-Kazahsztáni Misszió keretében működik, 3300 tagja van, akik 78 imaházban imádják az Urat. Az utóbbi években a taglétszám csökkent, mivel számos orosz és német tag elment. A kozákok közötti misszionárius csoportok, az ifjúsági programok, a jótékonyági akciók, valamint az egészségügyi programok csak néhány azon módszerek közül, amelyek által az itteni Adventista Egyház napról napra az örökélet hírére viszi a létezésének értelmét buzgón kereső világ számára.

Adrian Neagu

A hóvirágok ideje

A hóvirágok hirdetik a tavaszt,
nem az ablakok jégvirágai.

Február eleje. Körös-körül mindenütt csikorgó hideg és hó. A megyei kórház előtt álltam, a virágüzlet mellett. A kisebbik lányomnak szerettem volna virágot vásárolni, akit megfázás miatt beutaltak. Mit vásároljak? Rózsát? ...Szegfűt? ...Krizantémot? ...Orchideát? ...Mindeniket megnéztem, mert az alkalomhoz illőt kerestem. Aztán kissé összezavarodtam. Elgondolkodtam. Virágok voltak és szépek, de mintha valami nem lett volna összhangban a lelkiállapotommal. A tekintetem egy pár méterrel odébb vetődött. Felrezzentem! Idős néni ült egy kartondoboz mellett. Virágot árult... Könny szökött a szemembe és elmosolyodtam. Nem sokat teketóriáztam, tőle vásároltam virágot. Tudjátok miért? Mert hóvirágok voltak. Hó volt és fagy, de ott voltak a virágok, a reménység ártatlan jelképei. A gondolataim szárnyalni kezdtek. Ezek a hóvirágok a kinti hideg ellenére kibújtak és virágoztak. Semmi sem tudta megállítani növekedésüket. És íme, itt vannak! Ők a reménység csendes hírnökei: a tavasz a küszöb előtt áll!

Világunk reménysége

Azon a fagyos reggelen, miközben a hóvirágot a kezemben szorongattam, egy gondolat foglalkoztatott: milyen jó volna még egyszer betekintést nyerni abba, ahogyan Isten újragyújtotta a reményt a világunk számára. Bemutathatta volna erejét és jelenlétét olyan módon, hogy minden lényt megfélemlítsen. Elküldhette volna

angyalait, hogy harcoljanak és hallgattassák el a szeretet és az igazság összes ellenségét. Egyszóval, elpusztíthatta volna a sötétség birodalmát. És még mennyi mindent megtehetett volna... De vajon akkor eljött volna a tavasz? A fagy és hó által körülvevett hóvirág képe arra emlékeztetett, hogy Isten eljött érzékeny és védtelen csecsemőként, hogy tavaszt hozzon a földre, az emberek szívébe. Milyen csodálatos ellentét! Isten egy gyermeket küldött, hogy a bűn telét egyszer s mindenkorra a béke és az egyetemes harmónia tavaszává változtassa. Így született a názareti kisgyermek, mint a fagy karmaival dacoló hóvirág, erre a bűnös, hideg és barátságtalan világra. Az érkezése azonban több volt, mint a reménység megjövendölése. Ő volt maga a reménység.

A tavasz hírnökei

Elmerengve sétáltam a kórház udvarán. Szemem sarkából a hóvirágot néztem, s közben kislányom derűs és ártatlan arcát láttam magam előtt. Arra a napra gondoltam, amikor majd elhagyja a kórházat. Ez a társítás a hóvirágok és a gyermek arca között újraélesztette szívemben a reményt. Hogyan nézne ki a világ gyermekek nélkül? Beszélhetnénk-e reménységről, ha ők nem lennének?

Kedves fiatalok, erőtök és szépségetek csak abban a mértékben fog növekedni, amennyiben magatokkal viszitek az élet útjára a gyermekkor ártatlanságát és jóságát. A világnak szüksége van jelenlétetekre, amennyiben reménységet sugároztok magatok körül. Menjetek annak nevében, aki értetek született és halt meg! Legyetek a mostani idők hóvirágai! Hirdesétek családaitok körében, kollegáitoknak, de az idegeknek is az örök tavaszt! Ha ti nem, ki fogja hirdetni, hogy a földünkre nemsokára beköszönt a Tavasz?

Életlecke

Amint tudjuk, ha só éri, az utcán elolvad a hó; ha el akarjuk úzni a szobából a hideget, tüzet kell raknunk a kályhába, és a kinti fagyot is csak a nap bőkezű melege szüntetheti meg. Ha hull a hó, a hótakaró nem olvad el, hanem egyre vastagabb lesz. A hőforrás hiánya nem csökkenti a hideget, hanem hangsúlyozza azt. A törvény egyszerű: ahhoz, hogy meleg legyen, meg kell szüntetni a hideget, más szavakkal, nem az ablakon levő jégvirágok jelzik a tavasz eljöttét, hanem a hóvirágok.

Bár a gondolatmenet egyszerű, mi, emberek ennek pontosan a fordítottját választjuk. A hazugságot hazugsággal oldjuk meg, a gyűlöletre gyűlölettel válaszolunk, és a háborúnak háborúval szeretnénk véget vetni. És, miközben összevissza kapkodva keressük a tavaszt, tárt karokkal üdvözljük a bennünk és a körülöttünk levő telet.

Azon a fagyos februári reggelen arra gondoltam, Isten hogyan válaszolt a világegyetemben kitört válságra, és hogyan viszonyult az emberhez a lázadás után. Ő „egyszülött Fiát adta”, aki „mikor Istennek formájában vala..., szolgálai formát” vett fel (Jn 3:16, Fil 2:5-8). A Megváltó ezt mondta: „tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd és alázatos szívű vagyok” (Mt 11:29).

Stresszesek vagyunk, hamar kiborulunk, és gyorsan megbüntetjük azokat, akikről úgy gondoljuk, hogy vétettek ellenünk. Megpróbálunk a sötétség segítségével világosságot teremteni. Nem kell elfelednünk, hogy sem értelmi képességeink, sem mély vagy magas hangszínünk, sem fizikai erőnk, sem a mások lelkiismeretének ellenőrzésére tett próbálkozásaink nem hozhatják el földünkre a tavaszt. Csak Krisztus lelkülete áraszthat világosságot és melegítheti fel a körülöttünk élők lelkét. A hóvirág a faggal dacolva hirdeti a tavaszt. A démonok tomboló erői előtt egy csecsemő nőtt fel sokak megváltásáért. Urunk szelíd és alázatos lelkülete, tisztasága és jósága olyan jellemvonások, amelyeket mindnyájunknak el kell sajátítanunk. Ezekkel az erényekkel kell harcba szállnunk az erkölcsi sötétség ellen, amely világunkat hatalmába vette.

Fiúk, tudnotok kell, hogy nem az arcátlanság és nagyképűség tesz titeket erősekké. Ti pedig lányok, ne feledjétek, hogy nem a hiúság és mások lenézése révén váltok a menny hercegnőivé. Ha ellenségeskedéssel kell szembenéznetek, a válaszotok mindig a szeretet legyen. Ezért, boldogok, akik megfogadják a Megváltó szavait: „szeressétek ellenségeiteket, áldjátok azokat, akik titeket átkoznak, jót tegyetek azokkal, akik titeket gyű-

lölnek, és imádkozzatok azokért, akik háborgatnak és kergetnek titeket. Hogy legyetek a ti menyői Atyátoknak fiai” (Mt 5:44-45). Így jön el a tavasz!

Hóvirágok fiatalok számára

Ezeket a sorokat mindazoknak írtam, akik elolvassák, de főleg nektek, kedves fiatalok. Március van, de a földünkön tél uralkodik. Az utcákon, iskolákban, házakban és még az imaházakban is elterjesztette telét a bűn. Látom, ahogy egyesek közületek az összetört remények és különféle csalódások miatt reszkettek. Mások a nemtörődömség és hanyagság hóbuckáiban akadtak fenn. Kísértések egész sora fenyeget titeket nap mint nap, és sokan közületek meg vagytok fosztva szüleitek vagy az igazi barátok szeretetétől. Hogyan élhetné túl egy hozzád hasonló fiatal lány vagy fiú ezt a jégkorszakot, amelyet minden lépésnél bizonytalanság, elidegenedés és erkölcsatlenség jellemez?

Fiúk, tudnotok kell, hogy nem az arcátlanság és nagyképűség tesz titeket erősekké. Ti pedig lányok, ne feledjétek, hogy nem a hiúság és mások lenézése révén váltok a menny hercegnőivé. Ha ellenségeskedéssel kell szembenéznetek, a válaszotok mindig a szeretet legyen.

Egy Gyermek született Betlehemben az összetört szívűekért, azokért, akik már nem hiszik, hogy győzhetnek. Érettetek nőtt fel Názáretben, fiatalokért, akik egy erős és ravasz ellenséggel harcoltok, érettetek halt meg Jeruzsálem mellett és győzött! Egy örök tavasz napja kész felragyogni az utolsó generáció fiataljaiért: Krisztus viszatér!

Ha a napokban hóvirágot láttok, szánjatok időt megnézni őket, majd miközben szépségükben gyönyörködtek, hagyjátok, hogy Isten személyesen szóljon hozzátok: ne félj semmitől! Én veled vagyok! Neveden hívlak. Enyém vagy! Örökkévaló szeretettel szerettelek téged, azért terjesztettem reád az én irgalmasságomat (1Móz 28:15, Ésa 43:1, Jer 31:3)! És miközben az Ő hangját hallgatjátok, a tavasz maradjon mindörökké lelketekben! ■

George Şchiopu,
Gyermek- és Ifjúsági
Osztály, igazgató,
Olténiai Egyházterület

Miért megy el a tékozló fiú?

A szomorú valóság az, hogy sok fiatal elhagyja az egyházat, annak ellenére, hogy gyerekkorban aktívan részt vett a programjaiban.

Mit gondolsz, miért ment el a tékozló fiú? Csak azért, mert szórakozásra való pénzhez jutott? Vagy azért, mert apját könnyen át lehetett verni? A barátok miatt, akik rossz döntésre bírták?

Vagy volt még valami más ok is?

Könnyek és elválás

A tékozló fiú normális családban nőtt fel. Gyermekek és szülők. Egy nagyobb testvér, aki minden születésnapon ajándékot kapott: játékot, könyveket, biciklit, laptopot. De a fiú nem tanul meg biciklizni attól való félelmében, hogy nehogy megkarcolja az ajándékba kapott szép biciklit. Nem viszi a laptopot az iskolába, az imaházba se, otthon se használja, mert fél, hogy vírusos lesz vagy tönkremegy. Úgy tűnik, igen sok dologgal rendelkezik. Emellett részt vehetett a család más örömeiben és megvalósításaiban. Komoly fiatalember volt, naponta pár órát bibliatanulmányozással és a szombatiskolai tanulmány aláhúzásával töltött. Kissé merev, de igaz megjegyzéseket fűzött a leckéhez a szombatiskolai csoportban.

Ugyanabban a házban élt egy másik fiú is. Látszólag el volt kényeztetve, mint a család legkisebb gyermeke. Néha új ajándékokat kapott, máskor a testvére által kinőtt, de nagyon jó állapotban megőrzött ruhákat viselte. Kereste az örömeiket, szerette volna kipróbálni a játékokat, meg szerette volna osztani az örömet, amit érzett, amikor ajándékot kapott. Egy dolgot nem értett, amikor nagyobb testvére nézett:

Miért van biciklije, ha soha nem biciklizik vele? Ha van laptopja, miért nem használja az internetet? Sokat olvas, és mindig odavág a betanult idézetekkel, amikor magyarázatot fűz valamihez. Ha már annyit tanulmányoz és olyan sok dolgot ismer, miért nem tűnik boldognak, vagy legalábbis miért nem fejezi ki a boldogságát?

Egy egész sor meg nem értett dolog volt a kisebbik fiú elméjében. Ő nem volt a tanulmányozás és az idézetek bajnoka, sem nem áradt belőle a komolyság vagy a tisztesség. De időnként sza-

vak nélkül is észrevette nagyobbik testvérében a rosszindulatú ridegséget és boldogtalanságot.

Mi haszna, hogy ennyi mindened van, és mégse örülsz semminek?

Mi haszna, hogy ilyen sokat tudsz, és ezek mégsem változtatnak meg, nem világosítanak fel?

Miért maradsz ott, ahol a boldogság lehetősége ellenére boldogtalan vagy?

Nagyon valószínű, hogy a nagyobbik testvér örömhánya rossz tanító volt a lázadó és kérdésekkel teli serdülő ifjú számára.

Ugyanaz a családi környezet, ugyanazok az esélyek, a szülők részéről egyforma viszonyulásmód, mégis igen nagy volt a különbség.

Ha én lettem volna a kistestvér, biztos beváltam volna tékozló fiúnak. Nagyon biztosan eluralkodott volna rajtam a boldogtalanság pánikja. A nagy testvér által fel nem használt összes lehetőséget megfélemlítő ketrecnek éreztem volna, ahonnan minél hamarabb ki akartam volna szabadulni.

Hogyan élhetsz egy olyan helyen, ahol boldogtalanság sugárzik a körülötted levők arcáról? Hogyan élhetsz egy olyan közösségben, ahol az idézetek nem azért hangoznak el, hogy ihlessenek, hanem hogy vágjanak? Hogyan érezz készíttetést a tanulmányozásra, amikor akik tanulmányoznak, ítélezőkké és szűklátókörűekké válnak? Meddig tartsd vissza mosolyod vagy örömod azok között, akiknek az Isten családjához való tartozás teher és nem kiváltság?

A leghatékonyabb pedagógiai módszer a példaadás

Saját otthonában a boldogtalanságról vagy a boldogságról szóló lecke volt az, amit a nagyobbik testvér napról napra tanított a kisebbik testvérnek. És „a tékozló fiú” szorgalmas diákként megtanulta a leckét: minél hamarabb el kell mennie otthonról. Minél gyorsabban máshol keresni azt, amiről okosabb, komolyabb, szorgalmasabb és szentebb testvére azt sugallta, hogy nem lehet megtalálni, és kiélni a családban, ahol felnőtt.

Dicsérjük meg a tékozló fiút? Nem. Ítéljük el, mivel megértett egy ennyire huzamosan tartó és szokimondó leckét? Hogyan tehetnénk ezt, amikor akár én vagy te lehetünk a nagy testvér?

Te azt gondold, hogy a tékozló fiú nem olvasta el a Facebookon a nagyobbik testvér hozzászólásait, miután elment otthonról?

Azt gondold, hogy nem látta a képeket, amelyeket volt barátai tettek fel aznap, amikor beszállt az X6-ba és elindult a nagy kalandra?

Vajon nem volt tudatában annak, hogy otthon a „barátok” imacsoportjának témája és az elesés, arcátlanság és bűnösség példája lett?

Mivel nagyon sok időt töltött egy merev és boldogtalan testvér mellett, odajutott, hogy fogoly-nak érezte magát saját családjában. Már nem érezte a szülői szeretetet, már nem bízott apja szeretetében, mivel nagyobbik testvére magatartásából azt szűrte le, hogy félnie kell, nehogy elessen, és elveszítse értékét a kemény és szigorú apa előtt.

Sokkoló szeretet

Az első sokk, amit a kisebbik testvér átélt, az volt, amikor kérésére apja pozitívan válaszolt. Odaadta a bankkártyát egy tekintélyes összeggel. Felettébb elcsodálkozott, de a sok, félelemben eltöltött év elnyomta az új képet, ami apjáról körülalazódni kezdett benne.

Eleinte ő is és a nagyobbik testvér is, azt gondolták: *Apámnak elment az esze.*

De miután a világ árnyai alatt az összes lehetséges kudarcot megtapasztalta, amikor a kártya üres volt és használhatatlan, a fiatal tékozló fiú a következőre jutott: az apjának nem ment el az esze, és nem is volt gonosz. Hogy nem vettem észre, milyen szépen bánik a szolgálkával? Én valójában boldog lehettem volna otthon velem? Hogy lehet, hogy nagyobbik testvérem nem jött rá erre?

Boldogtalanságra és szomorúságra mindenhol talált okot, ahol ő szolgálként megfordult. Mindenhol érzett félelmet és gonosztságot, és megértette, hogy otthon nem ezt élte át, tehát másként kell tekintenie a dolgokra. Meg volt győződve, hogy teljesen kudarcot vallott.

Mindezek alapján, döntött.

Alázat? – megérdemlem, tehát elfogadom.

Büntetés? – megérdemlem, mindenképp könnyebb lesz, mint az, amit átéltem.

Gúny? – Ez nem halálos, nem fogom észrevenni, el fogom viselni.

Elkülönítés? – Nem is remélem, hogy központi helyet kapok majd, de még a tartalék pénz

és a mellőzés is jobb ennél a mostani, mélyre süllyedt életemnél.

A tékozló fiú a világban élt, tudta, hogy nem kell csalfa reményeket táplálnia, mindezek ellenére úgy döntött, hogy a legjobb lesz, ha apját szolgálja, hogy az udvarán belül maradjon.

Tulajdonképpen ebben a történetben a „tékozló” nem a fiú, hanem az apa. Már kezdetektől így volt. És ez nem az apa „elmebetegségének” kérdése, ahogy a nagyobbik testvér gondolta.

Lényegében, a nagyobbik testvér akkor zavarodott össze, amikor rájött, hogy az apa nem „kótyagos”, hanem ő végig szeretett. Ő, aki mindent az érdemre épített, ráébredt, hogy rendelkezik bizonyos megtakarítással egy nem keresett pénznem formájában. Gazdag volt, de egyetlen bank sem váltotta be az ő pénzét. Volt egy Lamborghinija a garázsban, de megelégedett azzal, hogy gazdagnak érezze magát, és hogy gyarapítsa vagyonát. Tudott idézeteket, de sértegetésre használta azokat.

Hogyne bolondulnál meg egy ilyen környezetben?

Amikor arcátlan testvére megjelent a kapuban, a nagyobbik testvér abban reménykedett, hogy a „tekerő” egy nyilvános leckéztetésben és egy teljesen megérdemelt megalázó megrovásban részesül majd. *De apjuk nem tudott mást, csak szeretni. Nem volt már semmi remény: egy szerető apát nem lehetett borzalmasnak leírni. Ez az apa, aki csak a szeretet leckéjét ismerte, sosem fog megtanulni egy másikat.* Borzasztó felfedezni, hogy a jelenet egyetlen boldogtalan szereplője te vagy, saját meg nem értésed és saját döntésed következményei miatt.

Sosem értettem, hogy egyes keresztényeknek miért van szükségük mások bűnösségére ahhoz, hogy ők szentnek tartsák magukat. Sosem fogom megérteni, miért kell bűnbe süllyedteknek, tehetetleneknek és tudatlanoknak tartanom másokat ahhoz, hogy én megváltva, jónak és feddhetetlennek érezzem magam?

A kegyelem nem a tékozló fiú lakomáiért van. A kegyelem az, ami segít a fiúnak hazajönni, és elárasztja őt az Atyja szeretetével.

Nem dicsérem a tékozló fiú éretlenségét, de sajnálom a nagyobbik testvér boldogtalanságát, ami a kisebbik testvér távozását okozta.

Reménységünk az, hogy a példázat elsősorban a szeretetet és elfogadást tékozló Atyáról szól. ■

Daniel Chirileanu a Román Unió Gyermek- és Ifjúsági Osztályának igazgatója.

Az Amazonasz felé vezető út (I)

Egy világi fiatal lelki útja, aki Krisztus nagykövete lett az amazonaszi őserdőben

Így szól: Kevés az, hogy nékem szolgám légy, a Jákob nemzetségének megépítésére és Izráel megszabadultjainak visszahozására: sőt a népeknek is világosságnak adtalak, hogy üdvöm a föld végéig terjedjen” (Ésa 49:6).

Kezdetek

2006 nyara volt. Egyik barátom felhívott telefonon, hogy egy nagyon fontos problémát megosszon velem és arra kérjen, hogy imádkozzam érte. Sietségemben, gondolkodás nélkül odavetem: „természetesen, imádkozni fogok érted”, azonban amikor letettem a telefont, elgondolkodtam: „hogyan ígérhettem meg, hogy imádkozom érte, amikor már évek óta saját magamért sem imádkozom?”

Gyerekkorom óta az Adventista Egyházban nőttem fel, serdülőkoromban azonban a lépéseim eltávolodtak Krisztustól. Úgy tűnt, sikeres ember vagyok. Volt sok barátom, pénzem, az élvezeteket kerestem, de a szívem mélyén szen-

vedtem. Amikor a szórakozással töltött éjszakák és a barátokkal való kiruccanások után hazamentem, egyedül éreztem magam. Szerettem volna boldog lenni, de éreztem, hogy a boldogság, amelyet kerestem, mulandó, az izgalmas eseményekkel együtt a múltba vész. Boldogságot színlelve jelentem meg a barátaim előtt, az utolsó divat szerint öltöztem, mindig új élvezeteket hajhásztam, de a lelkem pusztá és üres maradt. Esténként lefeküdtem, és arra gondoltam, hogy holnap új nap lesz, és a megannyi élvezet ellenére sem láttam az életem értelmét.

Amikor a barátom felhívott és megkért, hogy imádkozzam érte, ráéreztem kétségbeesett helyzetemre, hogy én magam hamarabb „meghalok”, mint ő, hacsak nem változik meg valami sürgősen az életemben. Letérdeltem és sok év után mennyei Atyámhoz imádkoztam bocsánatért és irgalomért. Ekkor megígértem Istennek, hogy ha kijuttat a bűn mocsarából, Neki szentelem életemet, és megteszek mindent, amire kér. Sok év után ez volt az első alkalom, hogy szívemet igazi öröm, béke és Krisztus szeretetének fénye járta át. Miközben könnyeim végigfolytak az arcomon, szívemet elárasztotta a bizonyosság, hogy Krisztus elfogad úgy, ahogy vagyok. Ezen eset után éjszakákon és nappalokon át folytattam az imát, és megalázkodtam Isten előtt. Akkor eldöntöttem, hogy többé semmi sem fog elválasztani Krisztustól, lemondok az élvezethajhász életemről, amelyből túl sok részem volt már, és teljesen Neki szentelem magam. Elhatároztam, hogy attól kezdve Isten dicsőségére fogok élni.

Az elhívás

Madridban voltam, miközben ezek történtek. Tiszta életet szerettem volna élni, és megkérdeztem Istentől, mi a terve velem. Vártam, hogy személyesen hívjon el, hogy Őérte dolgozzam. Ebben az időszakban kezdtem imaórákra hívni a barátaimat, akikkel azelőtt szórakoztam. Minden este együtt imádkoztunk és a csoportunk növekedett. A barátaim, akik azelőtt alkoholt

fogyasztottak és Istennel sohasem találkoztak, megváltoztak és megtértek. Egyesek kérték a keresztséget, mások visszajöttek az Adventista Egyházba. Azt hittem, hogy Isten ezt a munkát bizza rám, de más terve volt velem. Miközben azért imádkoztam, hogy Isten mutassa meg, vajon a barátaim megtéréséért kell-e dolgoznom, Ő egy másik elhívást intézett felém. Szava által rendszeresen hívott, hogy hagyjam ott madridi barátaimat, és hirdessem az evangéliumot a „pogányoknak”. Ahányszor kinyitottam a Bibliát, az elhívás mindig ugyanaz volt: „Kevés az, hogy nékem szolgálj légy, a Jákob nemzetségének megépítésére és Izráel megszabadultjainak visszahozására: sőt a népeknek is világosságul adtalak, hogy üdvöm a föld végéig terjedjen” (Ésa 49:6).

Egyáltalán nem voltam felkészülve arra, hogy elmenjek Madridból, a barátaim mellett szerettem volna maradni. Azonban amikor kinyitottam a Bibliát az Újtestamentumhoz, Pál apostol szavait olvastam, ezúttal az Apostolok cselekedetei 13:47 verséből: „Mert így parancsolta nekünk az Úr: rendeltelek téged világosságul a pogányoknak, hogy légy üdvösségükre a földnek széléig”.

Ez az elhívás körvonalazódott, és életemben először tudtam, milyen küldetést kell teljesítenem, amikor két barátom meghívott, hogy segíts nekik Venezuelában. A rám váró munka abból állt, hogy indiai bennszülöttekhez menjek az őserdőbe, gyülekezetet építsék számukra és hirdessem Isten evangéliumát. Sosem szerettem a rovarokat, az őserdei állatokat, nem lelkesedtem a „kemény” tapasztalatokért, és hogy őszinte legyek, most sem. De Isten volt az, aki elhívott, ezért nem hátrálhattam meg. Sok órát és napot töltöttem el ezután rovarok között, víz, élelem és meleg nélkül, esőben, csónakokban, miközben az Amazonas száz meg száz folyóin, az őserdő szívében vándoroltam. Ezekről később szereztem tudomást. A tény, hogy Isten hívott el, erőt adott az akadályok leküzdésében, mert tudtam, hogy Ő előttem jár.

Miért Peru?

Még Venezuelában voltam, amikor Isten egy másik küldetés teljesítése érdekében egyengette előttem az utat. Így, amikor visszatértem Venezuelából, felkészítőre hívtak egy romániai misszionárius képzőbe. Ez egy intenzív tanfolyam volt, és igyekeztem minden fontos dolgot elsajátítani, hogy a jövőben hatékonyan dolgozhassak. A képzés végén fehér területre mehettek, bárhol a világon, hogy misszionáriusként

dolgozzak. Afrika volt az a terület, amiről úgy gondoltam, igazi kihívás egy misszionárius számára. De amikor elkezdődtek a kihelyezések, kollegáim, egyik a másik után, fehér területeket kaptak, és én az utolsók között maradtam. Még az is szóba jött, hogy itthon maradok, mivel nem volt elegendő pénz egy új terület megnyitására.

Amikor végül elhangzott, hogy „Amazonasz – Peru, Cornel Stoian fog menni”, inamba szállt a bátorságom. Egy új misszió volt és más két kollégával együtt küldtek, hogy elsőként utazzunk oda, az „It is Written” televízió munkatársaként.

Így, 2007 szeptemberében mentünk először Peruba és 2008 októberéig kellett ottmaradnunk, hogy megismerjük a területet, kultúrát, a szokásokat, a spanyol nyelvet, barátokat szerezzünk, és megtaláljuk a szükséges idegenvezetőket a kis törzsekhez tett látogatásainkhoz. Ekkor jöttem rá, miért szükséges, hogy maga Isten küldjön: ezeken a helyeken az oda utazót sok veszély fenyegeti, lelki és fizikai értelemben. Egyrészt, ott vannak a fizikai megpróbáltatások: vadállatok, rovarok, meleg, sűrű növényzet stb. Másrészt pedig ott volt a törzsi civilizáció a szokásaival, életvitelével és a nagyon elterjedt spiritizmusával. A sok veszély láttán megremegtem, de még inkább Istenre hagyatkoztam.

A perui munkának ebben az első időszakában azonban sok nagyszerű tapasztalatom volt Istennel. Minderről a következő számban fogok beszámolni. ■

(Folytatjuk)

Cornel Stoian, Buzău megyéből
származó laikus misszionárius.
E-mail címe: asaelyo@yahoo.com.

Názáret – Jézus faluja

A történelem és a régészet feltárja a Megváltó születésének és gyermekkorának körülményeit.

És méne Názáretbe, ahol felneveltetett: és beméne, szokása szerint, szombatnapon a zsinagógába, és felállta olvasni. És adák néki az Ésaías próféta könyvét, és a könyvet feltárván, arra a helyre nyitja, ahol ez vala írva: Az Úrnak Lelke van énrajtam, mivelhogy felkent, hogy a szegényeknek az evangéliumot hirdessem...” (Lk 4:16-18).

A Dühösek-hegye Názáretben, ahol Jézust szakadékkba akarták taszítani.

Gábrriel Angyal ortodox templom vagy a Forrás Temploma

Názáret – Jézus faluja

Názáret Galilea első sziklás oldalán fekvő kis települése volt. Dél felé az Esdraelon mezeje terült el, észak felé a Tourén-völgy Kánával. Kelet felé a Tábor-hegy magaslott büszkén, és nyugat felé, 6-7 kilométernyi távolságra Seforis, az akkori Galilea fővárosa és Heródes Antipás (akit Rókának neveztek), székhelye. Názáret annyira jelentéktelen volt, hogy Flavius, a zsidó történész nem tünteti fel a galileai települések listáján a 206 település között.

Szegény falu volt, mivel nem rendelkezett jó termőfölddel, sziklás helyen terült el, egyetlen egy forrás volt, amely biztosította a vizet a település számára. Itt élt és dolgozott Jézus 30 éven át, őrizve a juhokat és kecskéket, vagy ácsként és asztalosként. Itt tanulta meg olvasni a zsinagóga kis tekerceit, és minden istentiszteleten részt vett. A Szentírások legjobb ismerőjének tartották, és gyakran felkérték, hogy olvasson fel a Töréből.

Ma Názáret Galilea legnagyobb városa, arabok és zsidók lakják. Az ókori városrészben laknak az arabok, akik katolikus keresztények, ortodoxok, de sok muzulmán is van közöttük. A feszültségek is adóttak, főleg amikor egy új templom építéséről van szó. Az új városrészt, amelyet Felső-Názáretnek is neveznek, zsidók lakják, ahol fejlett autógyártó ipar működik.

Annak ellenére, hogy itt lakott Jézus, a fontos emlékművek másra emlékeztetnek: a Szűz Máriával közölt angyali üzenetre. Csak egyetlen keresztény, francia és arab tannyelvű középiskola viseli a *Serdülő Jézus* elnevezést, minden más Szűz Máriának ajánlottak. A Közép-Kelet legnagyobb temploma, amelyet Örömhír Templomának neveznek, tölti be Názáret régi központját. Körülötte fejlődött ki a település és a turizmus. Tulajdonképpen két templom van, egy ortodox és egy katolikus, és mindegyik megőrizte saját hagyományát.

A názáreti templomok

1. Gábrriel Angyal Temploma vagy a Forrás Temploma a település felső részén van, a sziklás oldalán. Itt található a falu egyetlen vízforrása, ahová az asszonyok vízért jártak. Az ortodox hagyomány szerint Gábrriel angyal akkor jelent meg Szűz Máriának, miközben ő a forráshoz jött vízért. Ezt azzal magyarázzák, hogy minden fontos bibliai esemény a forrásnál zajlott. Erre a forrásra egy templomot építettek, amelynek oltára épp a forrás felett van. Minden ortodox itt imádkozik, megemlékezve Gábrriel angyalnak Máriánál tett látogatásáról és üzenetéről. Ezt a templomot két román művész festette ki a román állam költségén, ahol egy aranyozott mozaik fogad az udvar bejáratánál, a következő román nyelvű felirattal: örömhír.

2. Az Örömhír Temploma. A katolikus hagyomány szerint Mária házában történt, éjjel. Egy fény tört át az ablakon, amely felébresztette a szüzet, majd az angyal elindította a párbeszédet. Mária sírjára már a IV. században építettek egy templomot. Ezt a templomot, amelyet a perzsák tönkretettek, nemrég építették újra, és 1968-ban fejezték be. A homlokzatán az evangélium szavai állnak latinul: „és az Ige testté lett, és lakozék mi közöttünk”. Több tíz ország ikonokat adományozott, amelyek a templom udvarát díszítik. Egy

fenséges kapu dombormúve megörökíti a megváltás történetének fontos jeleneteit.

A katolikus templom két szintű: az első szinten van Mária sírja, ahol megpróbálták megőrizni mindazt, ami a néhai egyszerű ember házára jellemző volt. Ez előtt egy kápolnát rendeztek be a liturgia részére. A második szinten van a tulajdonképpeni istentiszteleti terem, ahol az oltár előtt egy óriási kép áll. Piros, narancs és lila üvegablakok melegséget és élénkséget nyújtanak a szent helynek. A názáreti arab katolikus közösségnek itt van a fő kápolnája.

3. A Szent József Templom a harmadik fontos vallásos épület. Ugyanazon katolikus központban van, 100 méterre az Örömhír Templomtól. Ezt a templomot is egy barlangra építették, amiről azt tartják, hogy József háza és műhelye volt. A falakon képek ábrázolják az alsó barlangszobáit, amelyeket nem lehet látogatni. Ide egy bizánci templomot építettek az V. században,

Katolikus Templom, Közép-Kelet legnagyobb keresztény temploma; építését 1968-ban fejezték be.

Mária sírja és kápolnája, a ház, amelyben Szűz Mária állítólag tartózkodott, amikor Gábiel angyal meglátogatta.

amikortól ránk maradt egy szép keresztelőmedence. A fal egyik nyílásában egy, A Szent család nevű szoborcsoport áll Józseffel, Máriával és a gyermek Jézussal.

A két templom között van pár régészeti lelet Názáret régi városából: egy utca, házak maradványai és más tárgyak. Egy bronz szoborcsoport egészíti ki a képet, Gábiel angyalt és Szűz Máriát ábrázolva. A művésznak sikerült visszaadnia Mária csodálkozását és meglepettségét, és Gábiel kedvességét és melegségét is.

Jézus és a názáreti zsinagóga

A kicsiny faluban egy zsinagóga is volt, ahol Jézus felolvasta és magyarázta a Szentírást a híveknek. Egy modern templomról azt állítják, hogy épp a volt zsinagóga romjaira épült, ezért elnevezték Zsinagóga-templomnak. Itt történt a legtragikusabb események egyike. A Jézus magyarázatával elégedetlen hívek kivonszolták Jézust a városból egy szakadék széléhez, le akarván Őt taszítani. Ezt a helyet is azonosítani vélték, turisták látogatják. A „Dühösek hegyének” nevezik, és a várostól délre van, az Esdraelon-mezeje felé. A meredek és szakadékos szikla az ókori názáretiek gyűlését és gonoszságát bizonyítja.

Názárettől északra fekszik Gat Hefer, Jónás szülőhelye. Nem lenne nagy jelentősége, ha a zsidók nem jelentették volna ki, hogy Galileából egy próféta sem származik. Igenis származott próféta, csakhogy a zsidók jelentéktelenné akarták tenni a Messiás fontosságát. Ezért, Jézus épp magára utaló jelként használta Jónás próféta jelét, „mert miképpen Jónás jelül volt a ninivebelieknek, azonképpen lesz az Embernek Fia is e nemzetségnek” (Lk 11:30).

Názárettől 5 kilométerre van Kána, egy gazdag és nagy falu, a Tourén-völgy termékeny talaján. Innen származott Nátánael vagy Bartimeus, a hamisság nélküli tanítvány. Ő jól ismerte a szomszédos falubelieket, a názáretieket, és ezt mondta: „Származhat-e Názáretből valami jó?”

Jézus nem elit környezetben, sőt, egy nagyon előnytelen környezetben nőtt fel: nehéz és kemény életkörülmények között, gonosz, szenvedélyes és bosszúálló emberek között. Ennek ellenére tiszta és feddhetetlen életet élt. Mindig egyedül volt, mivel nem volt senki, akivel megoszthassa gondolatait. Visszavonult a természetbe elmélkedni és imádkozni. Jézus példa nekünk, attól függetlenül, hogy hol vagyunk. Ő mellettünk van, hogy segítsen. ■

Kánai edény, amelyhez hasonlóan a víz csoda által borrrá változott.

Traian Aldea, archeológus, Adventista Teológiai Intézet

Testvér, mi bajod Jákóbbal? (I)

Pár évvel ezelőtt, egy óceánon túli volt barátom ezt írta: „Te Jákób vagy, a szent, én pedig Ézsau – az igazi élet, a kaland embere”.

Gyakran úgy tűnik, hogy nagyon szigorúan elítéljük Jákóbot, miközben Ézsaut és Lábánt áldozatokként kezeljük. Jákóbot gazembernek, tolvajnak, a nem becsületes üzletember típusaként ábrázolják, aki nem tisztességes Istennel és embertársaival sem. Istennek ezért több ütést is rá kellett mérnie, hogy magához térítse. Rávetjük saját kicsinyes ellenszenvünket arra, akiről úgy gondoljuk, hogy a kiválasztott, szent és vallásos ember tulajdonságaival bír: képmutatás, hazugság, csalás, anyagiasság stb. Ezzel ellentétben, Ézsaut egy ártatlan világi embernek látjuk, egy tiszta, képmutatás nélküli humanistának.

Ha a Biblia tanulmányozásának és a jó érzésnek van egyáltalán szerepe, akkor Jákób álcázott erkölcsösség mögé bújtatott becsmérlésének meg kell szűnnie. Nem kell feláldoznunk egy hithős képét, miközben egy kitömött embert készítünk, akit utólag az evangélium erkölcsének lángjával tűzre lobbantunk. Ézsau és Lábán bőven rendelkeztek ilyen tulajdonságokkal, és még súlyosabbakkal is. Vak düh, gyilkolási szándék, a teremtő Isten semmibe vevése, „előítéletek nélküli” kapcsolat e világgal.

Jákób egyetlen egy csalási gesztust követett el, „ellopva” az áldást, amit családjával együtt a babonával és miszticizmussal hozott kapcsolatba. „Ellopta” az áldást, amit Isten már születése napján megígért neki. Kétségtelenül hibázott. De még a földi igazságszolgáltatás is elismer nyhító körülményeket. Ez nem Jákób saját terve volt, hanem anyja terve. És megérthetjük őt, mivel férje nem fogadta el az Istentől jövő tervet, amely az ikrek születésekor kaptak, és Rebeka nem is látta világos bizonyítékát annak, hogy Ézsaurátért a világ útjára.

A fiatalság tévedései

A tolvaj lopásból él. A hazug ember hazudik, a csaló csal. Ha valaki fiatal korában elkövet egy

Egy bibliai szereplő rehabilitálása, akit a Szentírás felületes olvasói igazságtalan megítélésben részesítettek.

kisebb-nagyobb hibát, a nagynénje zsebében felejt a kezét, vagy szexuális kapcsolatot létesít jövendő menyasszonyával, akkor igazságos, hogy egész életén át hordja a parázna vagy a tolvaj címkét? Az én meggyőződésem, hogy erkölcsös evangelizációs prédikációink eltörpülnek Jákób előtt, mint Jób barátainak nagy szájjal kimondott szentenciái.

Jákób becsületes életet élt, nagylelkű, család- és Isten-szerető volt. Telve volt férfiasággal,

Ha a Biblia tanulmányozásának és a jó érzésnek van egyáltalán szerepe, akkor Jákób álcázott erkölcsösség mögé bújtatott becsmérlésének meg kell szűnnie. Nem kell feláldoznunk egy hithős képét, miközben egy kitömött embert készítünk, akit utólag az evangélium erkölcsének lángjával tűzre lobbantunk.

mégis tudott tűrni, képes volt 14 éven át szolgálni a szeretett nőért, miközben sorozatosan igazságtalanul bántak vele. Inkább a naivokkal esik meg az ilyesmi, és nem a született cselszövőkkel. Sokan azonban inkább azt hiszik, hogy Isten tettei szerint jutalmazta meg Jákóbot ebben az életben. Ez egy olcsó, a bibliai igazságtól távol álló moralizmus.

Csaló név?

Sokszor használják Jákob nevét érvelésekben: Jákob=csaló. Azonban elfelejtjük, hogy ez a mágikus megnevezés Ézsauának tulajdonítható, aki dühében találta ki (1Móz 27:36), és nem ez volt a szülők által választott név értelme (1Móz 25:26).¹ Nem tudjuk pontosan a szülők szándékát, de abban biztosak lehetünk, hogy nem

egy „csalót” kívántak otthonukba. Ha a gyermek minden nap azt hallja, hogy: „te számár”, akkor ne csodálkozz, ha felnőtt korában komolyan veszi ezt a szerepét. Amikor Isten megteremtette azt, aki később ördöggé vált, ragyogó jellemmel, valamint programadó és „profetikus” névvel ruházta fel.

Amikor Isten megváltoztatta Jákób nevét Izraelre, akkor ez csak az Ézsau megvetésének eltörlése volt, és nem a születésekor kapott név érvénytelenítése. Az Izrael és a Jákób neveket Isten a próféták által továbbra is változatlanul használta, értelmi különbségek nélkül, ugyanazzal a méltósággal. Azt hinni, hogy valakinek a neve ablak a lelke vagy sorsa felé, nem más, mint babona, akár a kávéból való jóslás.

A lencsekereskedő

Azt mondják, hogy Jákóbnak csaló természete volt, mivel megcsalta bátyját a lencseéttel, apját a bőrével, és Lábánt a vesszőkkel, sőt, még Istent is megkísérelte becsapni egy üzlet alkalmával „tettekkel” („ha adsz nekem,..., akkor én is adok neked”).

A lencse esetében Jákob nem volt csaló, hanem egy tisztességtelen kereskedő, aki kihasználta testvére éhségét. Isten szempontjából ez nem volt valami szép, elvárható lett volna, hogy Jákob ingyen adja a levest, és miután testvére jól lakott, kérdezze meg tőle: „Kis herceg, mennyit adjak neked az elsőszülöttségi jogodért?” A furcsa azonban az, hogy csak Jákób számlájára írunk kegyelemre szorítókozó tetteket. Elfelejtjük, hogy ebben az esetben a Szentírás nem Jákóbot ítéli el, hanem Ézsaut, „a szétszórt és világi Ézsaut, aki egy ételért eladta elsőszülöttségi jogát”. Ezért Isten nem tartotta meg számára az áldást (Zsid 12:16-17).

A boszorkányvesszők játéka

A vesszőkkel való jelenetet is (1Móz 30) a csaló jellemének példaként értelmezik. Ez az álgenetikai gyakorlat, miszerint kapcsolat van a között, amit a nő lát, és a gyerek között, akit szül, tudománytalan népi hit, de nem ez a gond. Isten felfedte Jákób előtt, hogy nem az ő ügyessége hozott sikert a Lábánnal való versenyben, hanem a Mindenható beavatkozása a dolgok menetébe (1Móz 31:10-13). Jákóbot Lábán becsapta, ahogy csak tudta. Ez a szörny Jákóbnak sok életét is elrabolta, és folyton kihasználta őt. A Lábánnal való harcában alkalmazta ezt a stratégiát, amely éppolyan becsületes volt, akár egy ima, még akkor is, ha nem volt tudományos alapja.

A csalók általában anyagiasak. Jákób azonban Ézsaura hagyta egész vagyonát, és elment, hogy saját kezével megvalósítsa életcéljait. Ké-

Jákób becsületes életet élt, nagylelkű, család- és Isten-szerető volt. Tele volt férfiassággal, mégis tudott tűrni, képes volt 14 éven át szolgálni a szeretett nőért, miközben sorozatosan igazságtalanul bántak vele. Inkább a naivokkal esik meg az ilyesmi, és nem a született cselszövőkkel. Sokan azonban inkább azt hiszik, hogy Isten tettei szerint jutalmazta meg Jákóbot ebben az életben. Ez egy olcsó, a bibliai történet igazságtól távol álló moralizmus.

sőbb, bár látta, hogy Lábán rendszeresen megcsalja, mégis szinte megmagyarázhatatlan hűséggel őrizte nyájait (lásd 1Móz 31:38-42). Jákób Lábán nyereségét gyarapította, azonban apai és családfői kötelessége arra készítette, hogy saját érdekét is szem előtt tartsa, anélkül, hogy megkárosítaná apósát. Mindent apósa tudtával tett. Miért nem tették Lábán fiai is a vesszőket úgy, ahogy szerették volna? Vagy talán úgy tették, de eredménytelenül.

A Kánaánba való visszatérésekor, Jákób nem hogy nem is kért örökséget, de még bőségesen meg is ajándékozta Ézsaut, alázatosan meghajolva előtte, és elismerte őt elsőszülöttnak (én uram) és fő örökösnek. Amikor később fiai eléje hozták József ruháját, ő nem is sejtette borzalmas tettüket, annak ellenére, hogy ismerte a köztük levő testvéri viszonyt. Egy született ármánykodó időben felismerte volna ezeket a dolgokat. Jákób nem volt csaló. ■

1. A legjobb héber lexikon (HALOT) szerint, a *Ya'qob* név megszokott volt a szomszédos népek nyelveiben (például *Yaqubi*, *Abdi-yaqubbu*, *Ya'qub-ba'al*, *Yaqub-eda*, *Yaqub-'il*) és jelentése „[Isten] védelmezze meg”. Ugyanakkor, a klasszikus arab nyelvben, *ya'qub* jelentése királyi (vagy szirti) fogoly (madár). Megszokottak voltak a szójátékok a nevek alkalmazása során. A szülőknek az *'aqēb* (*sarok*) szóval való hasonlóság révén jutott eszükbe ez a név.

Drd. Florin Lăiu, egyetemi adjunktus, bibliai teológia tanár, Adventista Teológiai Intézet, Cernica

Az úrvacsorai istentisztelet

„Hogy különbséget tehessetek a szent és közönséges között, a tiszta és tisztátalan között.” (3Móz 10:10)

Az úrvacsorai istentiszteletre való előkészület

Az úrvacsorai istentiszteletre való előkészület akkor veszi kezdetét, amikor kijelentik ez ünnepélyes szertartás megtartásának idejét.

Jó, ha felhívják a látogató diakónusok figyelmét, hogy személyesen értesítsék azokat, akik nincsenek jelen a hirdétskor. A diakónus látogassa meg a tagokat, hogy megtudja, részt vesznek-e az úrvacsorai istentiszteleten a gyülekezetben. Egy cédulára írja fel azoknak a nevét, akik nem tudnak eljönni az úrvacsorai istentiszteletre, amit átad a fődiakónusnak, aki értesíti a presbitert.

A hirdetés alkalmával rögzítik a nagytakarítás időpontját is a gyülekezetben. A takarítást alaposan el kell végezni, úgy az imateremben, mint a mellékhelyiségekben, beleértve az udvart is.

Alkalmam volt látni rendetlenül hagyott tárgyakat, pókhálóval tele és porral megrakodva, egy lábmosás alkalmával, melyet egy olyan helyiségben végeztek, amely egyben raktárként is szolgált. Nagyon szomorú és fájdalmas, hogy senki sem vette észre ezt a súlyos hanyagságot, ami jelentősen befolyásolja a szolgálat minőségét. Utóvégre a presbiter kötelessége, hogy erre az aspektusra is vigyázzon. Nem ritkán láttam levágtatlan gyomot vagy az udvar egyik sarkába dobott szemetet. Aki először látja, az a benyomása, hogy egy parlagon hagyott udvarról van szó. Nem lehet megérteni, hogyan tanúsíthat valaki ilyen nemtörődömséget az Úr háza iránt, és főleg a gyülekezet életében a legjelentősebb szertartás iránt!

Az asztal előkészítése az imateremben

Afődiakónusnő, a segédiakónusnővel együtt, az istentisztelet megkezdése előtt megteríti az asztalt. Megtöltik a poharakat musttal. Ajánlatos a poharat a kézben tartani, úgy töltsék bele a mustot, és azután helyezték gondosan a tálcába. Amennyiben a mustot a tálcába tett poharakba töltik, megtörténhet, hogy

az a tálcára csepeg, ami szintén hanyagságot jelent. Ez a „figyelmetlenség” nem más, mint tisztetlenség a szimbólum szent jellegére nézve.

Rendszerint néhány pohárral többet szoktak megtölteni, azok számára, akik vendégként vesznek részt az úrvacsorán. Nagyobb gyülekezetekben gyakorolják a résztvevők neveinek felírását egy cédulára, így számukat már a lábmosáskor lehet tudni, és ennek függvényében, ha szükséges, kiegészítik a poharak számát.

Mi a teendő, ha a must kiosztásánál észrevesszük, hogy egy vagy két személynek nem jut? Hogy ne veszítsünk időt, a legegyszerűbb megoldás az, ha egy házaspár ugyanabból a pohárból iszik, a másik poharat pedig annak adják, aki még nem kapott. Így megoldódik ez a kényes helyzet, anélkül, hogy megzavarnánk az alkalom szent jellegét.

Mit tegyünk a megmaradt kenyérral és musttal?

Ilyen helyzet inkább a nagy gyülekezetekben adódik, ahol rendszerint még marad a kenyérből és a mustból. Néha a kenyér szelét nem tesszük a tálcába, hogy áldást kérjenek rá, és az is előfordul, hogy nagyobb darabok maradnak ki.

Azt tudjuk, mi a teendő azzal a kenyérral és musttal, amelyre áldást kértünk, de jó, ha ezt is szent félelemmel tesszük, nem felületesen, mint valami közönséges dologgal.

Alkalmam volt látni, miszerint az úrvacsorai istentisztelet után az áldásban nem részesült mustot és kenyeret elosztották a gyerekek között. A gyerekek, akik kíváncsiak a különleges kenyérben rejlő titokra, a felnőttekkel együtt örülnek, ha ehetnek abból a kenyérből. Nem lenne bölcsőbb, ha megtanítanánk őket türelemmel várni, amíg szövetséget kötnek az Úrral, és akkor érezék eme előjog örömét? Az Úrnak egy dolgot sem kell *figyelmetlenül* kezelnünk: „Átkozott, aki az Úrnak dolgát *csalárdul* cselekszi” (Jer 48:10), (a Cornilescu fordítás szerint: *cu nebagare de seamă – figyelmetlenül* – a ford. megj.). ■

„Krisztus jelen van a Szentlélek által, hogy rányomja pecsétjét az általa rendelt cselekményekre.” (Ellen G. White: Jézus élete, 550. old.)

Teofil Petre, lelkész, Munténiai Egyházterület

Márciuska helyett

A külsín és a bölcsesség ragyogása között

Ha a tél az ajándékok hónapjával kezdődik mindnyájunk számára, a nyár pedig a gyermeknappal, a tavasz első napjait a nőknek szánja. Az anya vagy egyszerűen a nő nyitja meg az ünnepet március első napjaiban, és minden, ami él, fejlődésnek indul. Ez arra a pillanatra emlékeztet minket, amikor Ádám nevet ad a világ első nőjének: Élet/minden élők anyja (Éva). Ez a név az életigenlés szükségletét is kifejezi, miután az emberi lény megpróbált túllépni saját emberi korlátozottságán, a megismerés gesztusa által.

Úgy tűnik, hogy Imhotep, az egyiptomi piramisok építész, az első technikai szakember a világon. Nem sokkal később, keletebbre, Mezopotámiában, találkozunk a tudományos világ első női nevével: En HedüAnnával, aki Kr. e. 2300 körül az első papnő volt, és aki hátrahagyta az Ur városában Nanna istennőnek ajánlott lelki énekek gyűjteményét, amelyet mai napig megőriztek. Fontosságuk inkább kulturális jellegű. De ami érdekesebb, az, hogy ugyancsak az ő vezetése alatt több csillagfigyelő központ is volt.

Még az írás megjelenése előtt különböző mítoszok és vallások, a földművelés, a jog, a civilizáció, a matematika, a naptár és az orvostudomány kezdetét nőknek tulajdonítják. Mennyi ebben a mítosz, és mennyi a történelmi valóság, azt nem lehet biztosan megmondani.¹

Az egzakt tudományok a modern gondolkodás címerévé váltak. Egyetlen egy tudós volt azonban, aki a Nobel-díj babérjait két különböző tudományban is megkapta. És ez a tudós egy nő: Marie Curie. 1903-ban férjével együtt fizikai Nobel-díjat kapott, majd 1911-ben kémiai Nobel-díjat a radioaktivitás tanulmányozásáért.² Lánya is tudós lett, megosztva férjével az 1935-ben ugyancsak a radioaktivitásért kapott Nobel-díjat.³

A ráció természetfölötti kontrolljának fejlődésével és a természetfeletti felfüggesztéséért járó próbálkozásokkal egy időben létrejön egy profetikuss csoport. A csoport a Dániel próféta

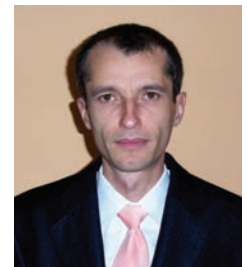
könyvében leírt prófécia tudományos pontossággal való beteljesedéséhez köthető. Egy pótolhatatlan szerepet itt is egy nő töltött be, Ellen White. Nem volt tudós. Azonban kinyilatkoztatásai megjövendölték a XX. század néhány fontos tudományos felfedezését.

Ellen White *Christian Temperance and Bible Hygiene* című könyvének előszavában J. Kellog⁴ azt mondja, hogy az egészséges életmóddal kapcsolatos minden egyes állítást és az általános elveket, amelyek a könyv tárgyának alapját képezték, a tudomány igazolta. Az orvos azt állítja, hogy ebben a könyvben nincs egy állítás sem, amelyet nem lenne képes tudományosan bebizonyítani. Annak ellenére, hogy az előszó név nélkül jelent meg, Dr. Kellog felvállalta azt az 1897-es Generál Konferencia ülészakán.

A fenti állítások a tudományos felfedezések által fémjelezett új világ hajnalán tűnnek fel. Ezek a felfedezések megváltoztatják a következő generációk mentalitását. A XX. század folyamán a tudósok egészen a megsemmisítésig próbálták mérsekkelni a hit erejét, és a személyes Teremtő létezését a világegyetemben. Azonban egy nő által, irgalmas Teremtőnk közli az utókor világával, hogy még mindig Ő a szuverén vezető, Ő birtokolja a természetet, és Ővé az utolsó szó, még a tudományban is. Ez azt jelenti, hogy ha egy nő a Magasságos árnyékában áll, akkor őt nem fosztják meg a megismerés és a legmagasabb felfedezések örömétől, melyek sokkal drágábbak egy márciuskánál, egy dísznél vagy bármely tapasztalatnál, amit a nő saját maga számára óhajthat. ■

Marie Curie a laboratóriumában

Mugurel Asaftei, lelkész, Suceava

1. <http://www.astra.ua.edu/4000WS/newintro.html>
2. http://www.nobelprize.org/nobel_prizes/physics/laureates/1903/marie-curie-bio.html
3. http://www.nobelprize.org/nobel_prizes/physics/shortfacts.html
4. Douglas, Herbert E., *Mesagerul Domnului*, 2. köt., Viata si Sanatate Kiadó, 2008, 29. old.

Hol vannak a gyerekek, akiket néked adtam?

Nem elég imaházba vinni a gyerekeket

„Lányom, Betty, már nem akar imaházba járni”, mondta szomorúan Pérez asszony. „Ma reggel komolyan összevesztünk. Azt mondta, hogy gyűlöli az egyházat, nem akarja, hogy továbbra manipulálják, és senki sem dönthet helyette abban, hogy higgyen vagy ne. Első életéveitől kezdve Betty részt vett az egyház tevékenységeiben, volt ösker és gyermekkórustag, és más tevékenységekben is részt vállalt”, mondta Pérez asszony. „Nem tudom, mi történt vele”.

Lányom Betty már nem akar imaházba járni. Azt mondta, hogy gyűlöli az egyházat, nem akarja, hogy továbbra manipulálják, és senki sem dönthet helyette abban, hogy higgyen vagy ne.

elegendő lesz Bettynek ahhoz, hogy megismerje és személyesen megszeresse Jézust. Dicséretre méltó, hogy beavatták lányukat érdekes tevékenységekbe, de lehet, hogy elfelejtették a legfontosabb részt. Most, fájdalommal telve, Pérez asszony ezt kérdi: „Mit tehetek, hogy megmentsem a lányomat?”

Több mint részvétel

Az egyház programjain és tevékenységein való részvétel és a gyerekek egyházi környezetbe való integrálása szükséges és értékes elemek. De elégségesek ezek ahhoz, hogy megtartsuk gyerekeinket Isten útján? Kétségtelenül, ezek a tevékenységek segítik őket, hogy építő módon felhasználják az Istentől kapott ajándékaikat. De az utolsó megoldás, amellyel a gonosz által kísértett gyerekeink rendelkezhetnek, a Jézusban való hit és szeretet személyes megtapasztalása. „A fiatalok kiváltsága, hogy amilyen mértékben növekednek Jézusban, növekedjenek a kegyelemben és az ismeretben”¹.

Egy másik téves felfogás, amely jelen van sok jó szándékú keresztény családban, az a meggyőződés, miszerint a gyermekek fejlődése külső tényezőktől függ. A Rodríguez család egy kisvárosba költözött, ahol a lakosság többsége a helyi gyülekezet tagja volt. A szülők azt gondolták, hogy ha a kicsiket egy keresztény környezetbe helyezik, ez elegendő lesz ahhoz, hogy megvédje őket a kísértéstől. Így, amikor a házaspár néhány negatív változást látott a gyerekek viselkedésében, nem tulajdonított ennek túl sok figyelmet. Sajnos, egyik gyermekük vadházasságban élő apa lett, és 18 évesen abbahagyta az iskolát.

„Láttam, hogy valami következni fog”, mondta Rodríguez asszony. Észrevett bizonyos lelki problémákat, amelyekkel fia küzdött, de nem áldozott időt, hogy megbeszélje vele. Végül, ő is

A Pérez család tagjai 25 évvel ezelőtt érkeztek Amerikába, és ahhoz, hogy megvalósítsák az amerikai álmot, nagyon sokat dolgoztak. Mindez idő alatt, nem tudtak elég figyelmet szentelni a legfontosabb szolgálatra, amit keresztény szülőként kaptak: „Tanítsd a gyermeket az ő útjának módja szerint” (Péld 22:6). Ők azt hitték, hogy a szombatisz kolai tevékenységeken való részvétel és jelenlét

feltette ugyanazt a fájdalmas kérdést: „Mit tehetek, hogy gyermekeim megmeneküljön?”

Létezik egy szent munka, amelyet sok szülő figyelmen kívül hagy. „A szülők mással foglalják le elméjüket, és elmulasztják a legfontosabbat – az Isten útjának türelemmel és kedvességgel való tanítását.”² A Bibliában azt találjuk, hogy Salamon két fontos fogalmat használ, amikor a szülők gyermekeik lelki életéhez való viszonyulásmódjáról beszél. Ő ezt írja: „Szorgalmasan megismerd a te juhaid külsejét, gondolj a nyájakra” (Péld 23:27). Ebben az esetben, a *gondolj* szó figyelmes gondolkodást és elmélkedést jelent. A bölcs király azonban hozzáteszi, hogy összpontosítanunk kell, nehogy figyelmünk elterelődjön küldetésünkről. Csak a Szentlélek vezetése alatt ismerhetjük meg gyermekeink lelkiállapotát.

Az egyház programjain és tevékenységein való részvétel és a gyerekek egyházi környezetbe való integrálása szükséges és értékes elemek. De elégségesek ezek ahhoz, hogy megtartsuk gyerekeinket Isten útján?

Eme állapot megismerésének folyamatosnak kell lennie, miközben segítünk nekik megismerni Istent teljes szívükből, teljes lelkükből és teljes erejükből (5Móz 6:5).

A *gondolj* szó jelentése Péld 27:23 versében: *figyelmesnek és gondosnak lenni*. Ez a megközelítés többet jelent az egyszerű gondolkodásnál, tette szólít fel. Ami értékes, nagy gonddal őrizzük. Figyelünk rá, hogy ne veszítsük el, ne sérüljön és ne tegyük tönkre. Ugyanígy, szülőkként, figyelniük kell gyermekeink lelki egészségére, kitartó szeretettel, ha örök eredményeket szeretnénk elérni.

Vissza az eredetekhez

Gyertek, tegyünk meg minden tőlünk telhetőt, hogy gondoskodjunk gyermekeink lelki tapasztalatáról egy egyszerű és igaz gyakorlat

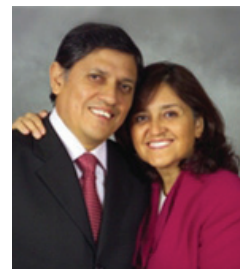
segítségével: a családi és személyes ima által. Elmagyarázva a családnak a személyes ima jó hatását, a gyerekek megtanulják keresni Istent és megtalálni Őt minden egyes nap. Felismerik Őt Atyaként, Barátként és Megváltóként. Gyertek, járjunk jó példával, olvasmányok és bátorítás

A gonosz által megkísértett gyermekeink egyetlen megmentési módja, ha felfedezik az Úr Jézus irántuk való szeretetét.

által, lelki növekedésről és mások szolgálatáról szóló tapasztalatok által. Ha nem tapasztalják meg Jézus szeretetét saját életükben, az egyház bármely tevékenysége végül elveszti fontosságát.

Ugyanúgy, mint Illés, aki „megépíté az Úr oltárát, amely leromboltatott volt” (1Kir 18:30), Isten társaivá kell válnunk, úgyhogy gyerekeink szíve Isten felé forduljon (37. vers). Tegyük a családi oltár idejét az ima általi lelki növekedés, Isten dicsőítése és Szavának tanulmányozása pillanataivá.

Az élet viharos, bonyolult és nehéz. Szülőként, néha elveszíthetjük Isten iránti érdeklődésünket, ami képtelenné tesz gyermekeinket a menny felé irányítani. De Isten mindig kész megbocsátó és vigasztaló kegyelmét nyújtani. Emlékezzetek, hogy Jézus életét adta mindazokért, akik Őben nem hisznek (Jn 3:16). Ő eljött megkeresni és megmenteni elveszett gyermekeinket (Lk 9:10), és azt szeretné, hogy mindegyikük megváltást nyerjen (2Pt 3:9). Újítsátok meg naponta kapcsolatokat Istennel és hagyjátok az Ő kezére gyerekeitek életét (Jób 1:5). Emlékezzetek, hogy Ő elég erős ahhoz, hogy hazahívja a tékozló fiút. Hallgassátok az Ő hangját, amely arról biztosít, hogy „Én tartom meg fiadat” (Ésa 49:25). ■

Cecilia Cornejo
férje Danilo Cornejo,
a Collegedale-i
(Tennessee, Egyesült
Államok) spanyol
nyelvű adventista
gyülekezet lelkésze.

1. Ellen G. White: *That I May Know Him*, 161. old.
2. Ellen G. White: *Counsels for Parents, Teachers, and Students*, 129. old.

Több mint Vigasztalónk

Miért nevezik a Szentlelket Vigasztalónak János levelében?

A görög *parakletos* szót egyes bibliafordítások a *vigasztaló* szóval azonosítják. Román nyelven nincs pontos megfelelője. Ezt a szót a görög irodalomban olyan személy megnevezésére használták, aki egy másik ember segítségére siet, vagy akit valaki elküld, hogy egy bírósági perben tanácsadó, közbenjáró, segítő vagy ügyvéd legyen. Amikor Jézus a Szentlélekről beszélt, bemutatta a Lélek természetét és néhány tulajdonságát.

Mivel ezt a szót csak János írásaiban találjuk meg, ezeket a bibliai részeket fogjuk megvizsgálni.

1. Jézus és a Vigasztaló: Jánosnál, akár az egész Újtestamentumban, Jézus és a Szentlélek szorosan összetartoznak. De Jézus és a Szentlélek nem egy és ugyanazon személy. János evangéliumában Jézus a *parakletos* szót a Lélekkel (16:15), a Szentlélekkel (14:26) és az igazság Lelkével (14:17, 15:26, 16:13) azonosítja. Más szavakkal, új terminológiát használ, hogy a Szentlélekre utaljon. Amikor Jézus azt mondta: „más Vigasztaló” (14:16, v.ö. 1Jn 2:1), (ami azt jelenti, hogy Ő is Vigasztaló), világosan különbséget tett saját maga és a Lélek között. A közöttük levő különbséget hangsúlyozza az is, hogy a Lelket (*parakletos*) az Atya küldi a Fiú kérésére (14:16,26). Végül, a kettejük közötti különbséget az mutatja, hogy a Lélek azután jön el, miután Jézus visszatért az Atyához (16:7). A Lélek (*parakletos*) mindig népével marad (14:16). Tehát, Jézustól eltérően, a Lélek nem tér vissza az Atyához addig, amíg Isten gyermekei a földön vannak. Ő átveszi Jézus helyét a földön.

2. A Vigasztaló/Tanácsadó szerepe: a Léleknek (*parakletos*) három fő szerepe van. Ő tanító: „az mindenre megtanít titeket, és eszetekbe juttatja mindazt, amiket mondtam néktek” (14:26). A Lélek Jézus tanításai alapján építi fel az egyházat, emlékeztetve a tanítványokat az ő

beszédeire és eléjük tárva szavainak mély jelentését. Ő ugyanakkor feltárja Jézus üzenetének végidőre szóló tartalmát (16:13). Csak ebben az értelemben vezérel el minket a Lélek minden igazságra (16:13).

Másodsorban, az első vetülethez szorosan kapcsolódik az, hogy a Lélek dicsőíti Jézust. Ő megdicsőül, amikor elveszi azt, ami Jézushoz tartozott, és nekünk adja (16:14). Ő megdicsőül, nem azért, hogy új dolgokat hoz nekünk, hanem elmondva, hogy mindaz, amit kaptunk, Jézustól jön.

Harmadsorban, a Lélek szerepe az, hogy tanúvallomást tegyen Jézus és népe nevében, a világ ellen. A Lélek megérkezése azt mondja, hogy a hívők Istenhez tartoznak, ez világos különbséghez vezet köztük és a világ között. A keresztyénnel együtt, a Lélek Jézusról tesz bizonyosságot, arra hívva az embereket, hogy jöjjenek Óhoz (15:26). A Lélek a világ ellen tanúskodik, amely visszautasította Jézust, a bűn ellen, és ez kapcsolatba hozható azzal, hogy Isten megítéli a gonoszt (16:8-11).

3. A Lélek természete: azzal, hogy „más Vigasztalónak” nevezi a Lelket, Jézus megállapítja egyszer és mindenkorra, hogy a Lélek személy, akárcsak Ő. Bár a görög lélek főnév (*pneuma*) semleges nemű, a vigasztaló főnév (*parakletos*) hímnemű és többes számban van. A Lélek nem valami, hanem egy isteni személyes lény. Az Ő istenségét jelenti ki Jézus, amikor azt mondja, hogy a Lélek az Atyától származik (15:26). A származik ige (*ekperuomai*) a Lélek származási helyét hangsúlyozza. Jézus azt szeretné, hogy úgy gondoljunk a Lélekre, mint személyre. Gondolhatunk rá, mint a Vigasztalóra, egy olyan személyre, aki segít a szükségben, és aki mellettünk van, támogatva és átformálva minket, élénk tárva azt, ami Jézushoz tartozik. A Lélek személyesen hozzánk szól és védelmez minket. Ő *parakletos*. ■

Angel Rodriguez nyugalmazott lelkész, szolgálatának utolsó részében a Generál Konferencia Bibliakutató Intézetének igazgatójaként dolgozott.

Michael Belina Czechowski*

– életet egy álomért (I)

Michael B. Czechowski egyike a XIX. századi adventizmus legvitatottabb személyiségeinek. Egyesek dicsérik, mások kerülik, néha túl szelíden, máskor túl szigorúan ítélik meg, barátai nem értették, de még a családja sem, kész volt hamar felvállalni a nehézségeket. Az álmodozó, művelt, ambiciózus és magányos Czechowski számunkra mégis az marad, aki először szólt hozzánk a hamarosan eljövendő Krisztus evangéliumáról.

Még születése dátumáról sem egyeznek az információk. Az azonban biztos, hogy 1818 szeptemberében született Alkuszban, Krakko mellett (Lengyelország). Bár szülei nagy álmokat szőtttek vele kapcsolatban, 1835-ben belép a stopnicai ferences rendi kolostorba. Protzkowban latint, misztikus teológiát, retorikát és filozófiát tanul, 1843-ban pappá szentelik Varsóban.

1844-ben, csalódva a lengyel kolostorok anarchiájában, Rómába megy, hogy a pápát magát informálja, a papság reformját kérve. Ekkor 26 éves volt, és több kaland után, 1844-ben végül Rómába jut. Novemberben XVI. Gergely pápa fogadja kihallgatásra, de innen is csalódva megy el, mivel a pápa nem tulajdonít fontosságot a lengyel pap szavainak. Mégis, felettesei kinevezik jeruzsálemi lengyel gyóntatónak, és valós esélye van arra, hogy püspök legyen, amit kétszer visszautasít. Utána Párizsba megy egy száműzött lengyel herceghez, Adam Czartoryskihoz, és itt összeköti a lelki tevékenységet a politikával. 1848-ban még egy hadsereget is megszervez, amellyel elmegy felszabadítani Lengyelországot, és amelyet papként elkísér a harcba. Ha mindez kevésnek tűnik, 1849-ben kiközösítik az országból, Svájcba települ, itt lemond szüzességi fogadalmáról és házasságot köt egy majdnem analfabéta nővel, Marie-Virginie Delavouet-vel. Innen Brüsszelbe menekül, majd Londonba, végül New Yorkba, míg a jezsuiták szem elől veszítik.

1852 szeptemberétől 1864 áprilisáig Amerikában él. Egy rövid időszak után, mialatt baptis-

ta lelkészként dolgozott, a fáradhatatlan lengyel pap visszatér könyvkötői mesterségéhez, amit még Svájcban sajtóított el.

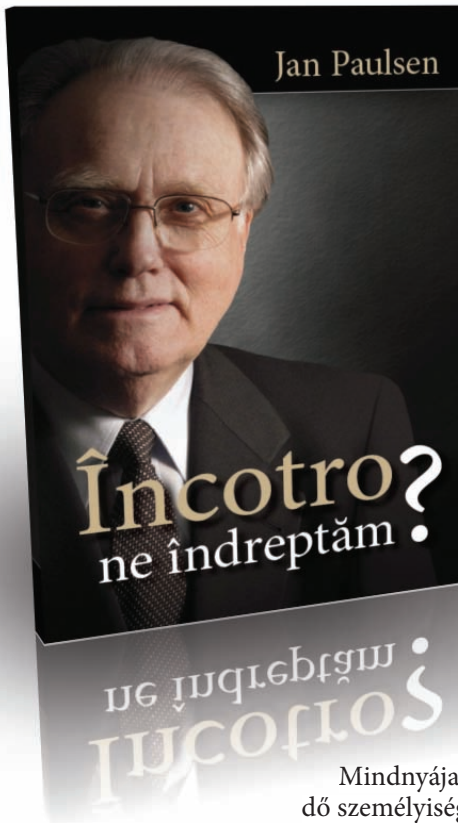
Élete új irányt vesz, amikor 1856-ban először hall az advent üzenetéről. James White lelkész lelkesen és értelmesen beszélt, megragadva Czechowski tudásra szomjazó elméjét. 1857-ben megkeresztelkedik az Adventista Egyházban és meghívják Battle Creek-be, hogy könyvkötőként dolgozzon a nyomdánál, ami örvendetes megoldásnak bizonyult, mivel így megszabadulhatott örökös tartozásaitól. 1858-ban a Generál Konferencia azt javasolja, hogy térjen vissza arra a területre, ahol a Baptista Misszióknak szolgált, ami jó hír Czechowski számára, aki el is megy lelkesen Vermontba. Negyven évesen élete sikerregény története lehetett volna. Mindezek ellenére most körvonalazódik előtte élete legnagyobb kihívása, amely végül, ahogy maga Ellen White mondja majd neki, mindenébe kerül, beleértve családját és életét is. És ez a ki nem mondott álm az Európába való visszatérést jelentette. Egy olyan út volt ez, amit meg szeretett volna tenni, hogy újra lángra lobbantsa a hit reformja utáni vágyat, amelyet már fiatalok óta keresett, ezt az utat viszont testvérei visszautasították, mivel túlságosan aggódtak független stílusa és anyagi szertelensége miatt. ■

Adrian Neagu pitesti-i lelkész.

* Olvasd: Mihael Belina Csehovszki

Merre tartunk?

Jan Paulsen

Angol nyelven való megjelenése óta egy éven belül, a *Where are we going?* című könyv az Unió kezdeményezése nyomán most már román nyelven is elérhető. A könyv címe a híres *Quo vadis?*¹ aktualizálása a Péter apostol és az Úr Jézus közötti legendás találkozásnak, válasza bírja az egyházat a mai válsággal szemben. A célközönség vezetők, egy kis gyülekezet presbiterétől a Generál Konferencia megválasztott alkalmazottjáig. A *Merre tartunk?* című könyv kiegyensúlyozott, de merész, amely a front első vonalában átélt tapasztalatokra épít.

Mindnyájan kíváncsiak vagyunk a kiemelkedő személyiségek életútjára. Az első fejezet, „Az én utazásom”, eleget tesz az olvasók kíváncsiságának és segít megérteniük Jan Paulsen növekedését: gyermekkorát, megtérése pillanatát, a lelkes elhívását, az Adventista Egyházban való különböző betöltött szerepeit, egészen a Generál Konferencia elnökségéig.

A következő fejezetek mindegyikében, Jan Paulsen az adventista vezetők nagy kihívásairól beszél. Elsőnek tárgyalja a vezetők motivációját. Egyértelműen hangsúlyozza, hogy a legfontosabb motiváció az egyház iránti szeretet. A következő két fejezetben a szerző egy sor még nem oldott problémát javasol megoldásra: a nők felszentelését, a fiatalok bevonását, a bevándorlók és gyülekezeteik helyzetét. Az ötödik és hatodik fejezet az Adventista Egyház és a világ közötti kapcsolatot tárgyalja, bemutatva a feszültséget a szektás, bunkerlakó jellegű elszigetelődés és a társadalomban való aktív beavat-

„A vezetők számára nem a körülmények vagy a problémák jelentik a legnagyobb kihívást, hanem az emberek.” (Jan Paulsen)

kozás között, amely párbeszédre készítet a többi egyházzal és a médiával, és követeli az adventista értékek elismerését és képviselését a világban.

A könyv második felében, a szerző belső adminisztratív kérdéseket taglal. A Generál Konferencia volt alelnökéként, Jan Paulsen tekintéllyel és bátorsággal rendelkezik, hogy nyíltan beszéljen az egyházi választásokról és ezek kulisszáiról. Mint minden vezető aggódik az egyház egységéért az egyház kritikusai és a független csoportok által fenntartott szakadásokkal szemben. Egy másik fejezetben az egyház problémáját tárgyalja, miszerint ez egy olyan hely, ahol mindenkinek „otthon kell éreznie” magát. A presbiterek által kritizált fiataloknak, a haragos szentek által megrovásban részesített vezetőknek, az egyszerű tagoknak is, akiknek nincs hozzáférésük a „kiválasztottak klubja” jellegű gyülekezethez. A szerző felhívja a figyelmet a sorainkban levő vérbeli „reformátorokra”, aláhúzza, hogy az „ébredés” az engedelmesség természetes gyümölcse.

„Gondolatok a közeljövőről” a címe a könyv utolsó fejezetének, amely számba veszi az egyházra leselkedő elkerülhetetlen veszélyeket. Pártok közötti erőszak, pártoskodó beszédek, igazságtalan címkézések (liberális – konzervatív), radikális végidői értelmezések. A szerző által javasolt megoldások, amelyeket a zsolnárokból és a bibliai levelekből merít, adventista identitásunk újra megtalálásának fő gondolatára összpontosítanak: „állampolgárságunk a mennyben van, ahonnan várjuk Megváltónkat, az Úr Jézust”.

A könyvet Romániában Craiován mutatják be, március 24-én, szombaton, a szerző jelenlétében. Ebből az alkalomból Jan Paulsen az Olteniai Egyházterület munkatársainak képzést is fog tartani. ■

Christian Sălcianu,
szerkesztőségi titkár,
Viața si Sănătate
Kiadó

1. Latinul: „merre mész?”

A valódi imádat

Az imádat központi helyet foglal el az ihletett írásokban. A jó és a gonosz közötti nagy küzdelem nagy kérdése: Kit imádsz? Ebből a feltételezésből kiindulva javaslom, hogy elemezzük tömören, de relevánsan ezt a témát Ellen G. White írásainak fényében.

Az imádat leegyszerűsítése a lényegre

Egy figyelmes tanulmány felfedi előttünk, hogy a valódi imádat az újjászületéssel kezdődik. Más szavakkal, bármilyen tevékenység, amit az emberi lény imádatnak tekint az újjászületés előtt, vagy amely nem annak az eredménye, hamis. „Ha helyesen akarjuk szolgálni Őt, az isteni Lélektől kell újjászületnünk. Ő megtisztítja a szívet, megújítja a gondolkodást, képessé tesz, hogy megismerjük és szeressük Istent. Megajándékozik készséges engedelmességgel, hogy összes parancsolatának engedelmeskedjünk. Ez az igazi imádat, amely a Szentlélek munkájának gyümölcse”.¹

Következésképpen, az Isten előtti tiszta imádat a szívben kezdődik, és a külső megnyilvánulásokban folytatódik, abban, amit Isten összes parancsolatai iránti engedelmeségnek, valamint a világ megmentése érdekében végzett munkának nevezünk. „Az igazi imádat a Krisztussal való együttmunkálkodásban áll. Az imák, a kegyes frázisok és beszédek üres gyümölcsök, amelyekre korlátozódnak gyakran az emberek; de amelyek jó cselekedetekben, a szükségben lévők, az árvák és özvegyek megsegítésében nyilvánulnak meg, azok valódi gyümölcsök, melyek természetesen nőnek a jó fán”.²

A formális és elvszerű istentisztelet közötti különbség

„A formális istentiszteletben rejlő rossz nem írható le eléggé élően, de semmilyen szó sem mutathatja meg az igazi istentiszteletben rejlő gazdag áldást”.³ Ebből a megállapításból kiindulva, amely elutasítja a formalizmust, arra a következtetésre jutunk, hogy a valódi, áldott, nyilvános és személyes istentisztelet elvekre épül fel. Ez megnyilvánul bizonyos külső formákban, melyek önmagukban nem bírnak értékkel, csak amilyen mértékben élő kifejeződései az újjászületett imádó szívében lévő lelki alapelveknek. Íme, néhány ilyen alapelv:

Az istenközpontúság elve: „Isten kell, hogy legyen gondolkodásunk témája, az imádat tárgya, és mindaz, ami elvonja az elmét a szent és ünnepléses szolgálattól, Isten elleni támadás”.⁴

A szent félelem elve: „Beszédünkben, éneklésünkben, és bármilyen más lelki tevékenységünkben Isten minden igaz gyermekére jellemző nyugalmat, méltóságot és istenfélelmet kell tükröznünk”.⁵

Az Istenhez való bizalomteljes közeledés elve: „Ő az ő legjobb barátjuk, és amikor Őt imádják, Isten velük akar lenni, hogy megáldja és megvigasztalja őket, szívüket örömmel és szeretettel töltve be. Leghőbb vágya, hogy mindazok, akik Őt imádják, magukkal vigyék szeretetének és gondviselésének értékes gondolatait...”.⁶

A kreativitás és az egész gyülekezet részvételének elve: „Összejöveteleinket nagyon érdekessé kell tennünk... Mindannyian készen kell állnunk, hogy gyorsan megtegyük hozzájárulásainkat... Ily módon mindvégig megmarad érdeklődésünk”.⁷

A rend, a dicséret, valamint a szent és közönséges közötti megkülönböztetés elve: „Szabályok kell, hogy legyenek az imádat és istentisztelet idejére, helyére és módjára nézve... Ahhoz, hogy a legjobb munkát végezzük Isten dicsőítésére, az embereknek, amikor egybegyűlnek, különbséget kell tenniük a között, ami szent, és ami közönséges, szokásos dolog”.⁸

A tiszteletadás elve: „Testvérek, ha nem nevelitek magatokat arra, hogy tiszteletben tartsátok az imádkozás helyét, nem fogtok részesülni Istennek egyetlen áldásában sem”.⁹

A jó és gonosz közötti nagy küzdelemben, mindegyikünk egy imádó: igazi, vagy hamis imádó. Te milyen imádó vagy? Kit imádsz, és hogyan? ■

1. Ellen G. White: *Jézus élete*, 189. old.
2. Ellen G. White: *Review and Herald*, 1881. aug. 16.
3. Ellen G. White: *Bizonyságtételek*, 9. köt., 143. old.
4. Ellen G. White: *Bizonyságtételek*, 5. köt., 491. old.
5. Ellen G. White: *Szemelvények*, 2. köt., 43. old.
6. Ellen G. White: *Jézushoz vezető út*, 103. old.
7. Ellen G. White: *Bizonyságtételek*, 5. köt., 609. old.
8. Ellen G. White: *Bizonyságtételek*, 5. köt., 491. old.
9. Ellen G. White: *Bizonyságtételek*, 5. köt., 607. old.

Romică Sîrbu a Román Unió Nevelési, Családi és Prófétaság Lelke Osztályainak az igazgatója.

Az engedetlenség ábécéje

Ha Ádám és Éva ismerték volna az engedetlenség következményeinek ábécéjét, vajon ugyanolyan könnyen vétkeztek volna? Bizonyára nem.

Ti, a kisebbek, fessétek ki az almákat! Ti pedig, a nagyobbak, olvassátok jobbról balra a betűket, hogy megtudjátok, milyen következményei vannak világunkban a bűnnek. Az így felfedezett szavakat írjátok le és olvassátok föl a kisebbeknek.

ABMOBMOTA	A	_____
GÁSAVRÁ	Á	_____
GÉSGETEB	B	_____
SÁZÁTTERAGIC	C	_____
CAD	D	_____
GÉSNELTEDEGÉLE	E	_____
GÉSHÉ	É	_____
REYGEF	F	_____
GÁSZSONOG	G	_____
TELÖLŰGY	GY	_____
LÁLAH	H	_____
GÉSYGIRI	I	_____
YNÁVRÁJ	J	_____
GÁSISZPAK	K	_____
SÁPOL	L	_____
YNÁGAM	M	_____
GÁSAMÉN	N	_____
ROMONY	NY	_____
SÁTÍDRO	O	_____
SÉLŐ	Ö	_____
REP	P	_____
GÁSBAR	R	_____
GÁSÚROMOSZ	SZ	_____
JAVLOT	T	_____
MOLANU	U	_____
SÉTÜ	Ü	_____
RÉV	V	_____
JAZ	Z	_____
GÁSIROGUZS	ZS	_____

Alina Chirileanu
a Gyermekosztály
elnökhelyettese
a Román Uniónál

Tolvaj a házunkban

„A családban elengedhetetlen a jó modorra való nevelés és annak gyakorlása.” (Ellen White)

Az utóbbi években felkeltette figyelmemet, hogyan beszélnek az emberek, és főleg az, hogyan beszélnek egymással, függetlenül attól, hogy ismerik-e egymást vagy sem. Például, amikor a városban sétálsz, észreveszed, hogy a melletted elhaladó fiatal fiúkban és lányokban, férfiakban és nőkben van valami közös, a hangos beszéd, amelyből hiányoznak a civilizált közlés elemei. Amikor belépsz egy üzletbe, nem a polcokon levő áru sokkol, hanem az elárusító nő erőszakos, udvariatlan és jó érzést nélkülöző nyelvezete. Amikor meg akarsz oldani egy problémát, és egy intézmény folyosóján vársz, ugyanennek vagy a tanúja. Amikor a választási kampányt követed, megdöbbsz azon, amit hallatsz. Mintha egy olyan világban élnénk, amelyben szinte mindenki ugyanúgy viselkedik. Vajon már senki sincs, aki meg tudna fogalmazni egy szép mondatot? Senki sincs, aki gyerekkorunk szép meséire emlékeztessen?

Akarva-akaratlanul be kell ismernünk, hogy ez annak a világnak a valósága, amelyben élünk. Egy olyan világé, amelyet mintha hamisan neveznek modernnek és civilizáltnak. De ennél sokkal szomorúbb, hogy ez a beszédmodor **tolvajként otthonainkba is belopódzott**. A férj mind gyakrabban intéz fenyítő mondatokat a feleségnek, és fordítva. A hangnem egyre nyomatékosabb, és jobban fáj, mint egy pofon. A „köszönöm” vagy a „kérelek szépen” elavult kifejezések, amelyek már nincsenek használatban. Mintha túl protokolláris lenne, túl mesterkélt. Sokkal egyszerűbb uralkodni, óhajodat parancsként kifejezni. Egy virág, csak egy virág, sok nő számára egy sokáig be nem teljesült álm marad. Íme, mit mond az ihletett írás a modorról, de főleg a nyelvezetről: „A családi körben **nagy szükség van az igazi kifinomultság ápolására**. Hatalmas tanúságtétel ez az igazság mellett. Bármilyen körülményben fordul elő, a **durva, nyers beszéd és viselkedés megromlott szívet jelez**. A mennyei eredetű igazság sosem zülleszt le befogódóját, sosem teszi **durvává, civilizálatlanná**.”

A szívbe fogadva, **az igazság tiszteletteljessé és udvariassá alakít**.¹

Kedves férj, kedves feleség, feltetted magadnak a kérdést, mit érezhet élettársad most, ennyi házasság után?

Kedves férj, kedves feleség, feltetted magadnak a kérdést, mit érezhet élettársad most, ennyi házasság után? Vajon nem szeretné, hogy szépen beszélj vele? Tudod, hogy a házasságról szóló álmaid hány százaléka teljesedett be? Vajon létezésed határai nem a könny és a bánat? Vajon a háztartás nehézsége nem nehezedik jobban rá, és kevésbé rád? Ha az, aki mellett döntöttél, hogy életed hátralevő részét vele töltöd, még mindig kedves számodra, ha még mindig szereted, és ha Isten gyermeke vagy, alkalmazd az ihletett tollból származó javaslatokat: „A szívélyes hang, gyöngéd modor, s a minden cselekedetben kifejezésre jutó őszinte szeretet, szorgalommal, rendszeretettel és takarékosággal párosulva, **a kunyhót is legboldogabb családi otthonná** varázsolja. Az Alkotó helyesléssel tekint az ilyen családra.”²

Miért essen az eső otthonunkban is, ha kint esik? Ha kint a nyers hangnem a megszokott, miért legyen így otthonunkban is? Miért ne legyenek otthonaink olyan helyek a Földön, ahol a beszéd mennyei, a hangnem olyan, mint egy ének, és a szép szavak költészet? Ahol a feleség a szeretet túláradása miatt sírva fakad örömeiben. Ahol a feleség biztos abban, hogy az egyetlen, aki boldoggá teheti őt ezen a világon, a mellette levő férfi. Ahol a férj olyan tiszteletnek és megbecsülésnek örvend, akár egy király. Ahol a gyerekek hercegeknek és hercegnőknek érzik magukat. Miért? Miért ne lenne így? ■

Georgel Pîrlitu a Munténiai Egyházterület elnöke.

1. Ellen White: *Értelem, jellem és egyéniség*, 1. köt., 180. o.
2. *Ugyanott*

Adventszemle

Új lapot kezdünk!

HAMAROSAN MEGÚJUL A
www.curieruladventist.ro
MAGYAR TARTALOMMAL!

